

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VI

številka 2

Junij 2012

Samo Žerjav, član uredniškega odbora Sredice

Mladina - naša bodočnost?

Poletje se vrača. Čedalje večji del dneva bomo preživljali na prostem, vsaj tako je bilo nekoč. Vedno, ko se s kolesom peljem mimo Sokolane, usmerim pogled na lepo urejeno igrišče. Tu in tam kakšen oče uči sina metati na koš. Včasih se manjša skupina mladih podi za žogo, dokler po pol uri ne izgubijo volje in odidejo domov, na varno, k računalniku. Še najpogosteje videvam kolega mojih let, ki mu ne preostane drugega, kot da sam meče na koš. Zakaj je temu tako, se sprašujem in z mano tudi vsi vi, stari nad 25 let... V času odraščanja mojega očeta si pred Sokolano moral čakati na vrsto za nogomet; tudi v času mojega odraščanja, sredi devetdesetih let, ni bilo nobenih težav brez mobiltelefonov organizirati vsakodnevno igranje nogometa na »trikotniku« na Grabah. Pa bmx-i, pa skrivanje, pa Drava, pa rabutanje češenj, pa metanje v blato po poletni nevihti, pa štetje avtomobilov ob cesti, pa lovljenje po travnikih, skakanje po potoku, pa... saj veste.

Mladi, kje ste? Da jim ne bomo delali krivice, v prvi vrsti je mladih dandanes manj, zato so v osnovi že manj opazni del našega okolja. V »boju s televizijo« je moja generacija še nekako zmagala, današnji najstniki pa so relativno gladko izgubili »boj proti računalnikom«. Facebook kot najbolj priljubljeno družabno/družbeno omrežje ima seveda svoje minuse. Vsi, ki ne visijo na njem, radi poudarjajo njegove slabe plati. Pogosto slišimo, da so tisti, ki so dosti na Facebook-u, družbeno manj aktivni in manj socializirani. Iz svojih opažanj pa sem prišel do drugačnega zaključka: mladi, aktivni na družbenih omrežjih, so praviloma socialno aktivni tudi izven virtualnega okolja. Računalnik in vse povezano z njim, je krasno orodje in orožje, podobno kot nekoč knjiga - le uporaba mora biti »pametna«. To pa je najtežje doseči.

Zadnji dve leti sem službeno preživel na domači osnovni šoli. Mladi so res zanimiva starostna skupina. Najdejo se odličnjaki brez prijateljev, pa takšni, ki komaj »zvozijo« razred, doma pa gledajo Discovery in National Geographic. Imamo tudi takšne, ki so na žalost žrtve kaotičnih razmer doma, pa takšne, ki so razvajeni do te mere, da jim starši pripravljajo čokolino vse tja do srednje šole. Starši so pred zahtevno nalogo: kako vzgojiti otroka, da bo zrasel v odgovornega in samozavestnega posameznika. Ni mi bilo težko ugotoviti, kateri otroci rastejo v zdravem, prijateljskem odnosu s starši, čigar plod je vzajemno spoštovanje, kateri pa do staršev čutijo strah in strahospoštovanje, kar na dolgi rok nikoli ni dobro. Ne morem verjeti, da obstajajo starši, ki svojim otrokom ne dovolijo, da bi igrali nogomet v domačem klubu. Ali pa taki, ki kaznujejo otroka, ker je njihov sin pri matematiki »pokasiral« dvojko, sami pa se nikoli niso srečali z višjo oceno. Imajo pa vsi otroci nekaj skupnega - vsem je doma večino časa strašno dolgčas. Večini se sploh ne mudi domov iz šole. Računalniška igrice ali nemo buljenje v ekran jim mogoče že prežene dolgčas, jih pa ne zadovolji do te mere, kot je nas nekaj podenje za žogo, z modricami in zelenimi koleni vred.

Če nam bo vreme naklonjeno, bom zainteresirane učence ob koncu leta povabil na kopanje v Dravo; ja, tudi take imamo, ki še nikoli niso namočili nog vanjo, ker so jih doma starši strašili z vrtnici, kačami in ne vem še čim. Dragi starši, starejši brati in sestre, tete, strici - mladi vas rabijo; ne smemo dovoliti, da pasivnost ubija našo mladino, ki je, da zaključim nekoliko socialistično (upam, da me minister Turk ne cenzurira), naša bodočnost! Starši, ne jezite se, če vaš otrok pride ves blaten in prepoten domov. Ima prijatelje in ima se lepo. To pa je edino, kar resnično šteje.

Milena Milosavljević

Praznovanje 58. občinskega praznika

Občina Središče ob Dravi je v sodelovanju z občinskim odborom ZZB, društvi iz občine, osnovno šolo, enoto muzeja Ormož in ostalimi sodelujočimi pripravila in izvedla številne prireditve ob 58. občinskem prazniku.

Letos je bil poudarek praznovanja v spomin na dogodke izpred 70 let, ki so bili povod, da je pred 58 leti bil 11. april določen kot naš občinski praznik.

Na dogodke izpred 70 let nas je takole spomnil in jih opisal Branko Veselko, predsednik Občinskega odbora ZZB za vrednote NOB Središče ob Dravi:

»Že takoj po okupaciji in razkosanju Slovenije so se začeli ustanavljati odbori osvobodilne fronte (OF). Okupatorji so zganjali silovit teror nad našim narodom. Množično so preseljevali, zapirali, pošiljali v taborišča, streljali talce. Tudi v našem kraju in okolici so s pomočjo domačih izdajalcev in drugih pomagačev vdrli v organizacijo OF. Davek je bil ogromen. Že leta 1941 so bili ustreljeni prvi talci.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Leto 1942 pa je bilo še posebej kruto. V aprilu, okrog velikonočnih praznikov, so zopet streljali.

11. aprila 1942 so pod streli v mariborskih zaporih omahnili štirje naši krajanje. Središče se je zavilo v črnino. V spomin na te in vse druge žrtve so se odločili, da bo 11. april postal naš krajevni oziroma občinski praznik. V spomin na vseh 51 žrtev v 2. svetovni vojni so postavili spomenik, trg pa pozneje imenovali Trg talcev. Ravno letos mineva 70 let od tragičnih dogodkov. V srcih mnogih občanov še vedno živijo in še vedno se jih s spoštovanjem spominjajo. In prav je tako. Da je vse to res, dokazuje marsikatera prelita solza ob obisku našega muzeja, ob prebiranju poslovilnih pisem talcev.

Ob tej priložnosti je prav, da se spomnimo vseh žrtev, ki so padle v 2. svetovni vojni in tudi tistih, ki so umrli kot civilne žrtve vojne. Želja vseh nas pa je, da se kaj takega ne bi nikdar več ponovilo.«

In še spomin ene od zapornic v Mariboru:

»Na hodniku se je zaslišalo glasno govorjenje in loputanje z vrati. Prešinila me je zla slutnja: pa ne že spet... Čez nekaj trenutkov so prignali skupino zapornikov na dvorišče. Začeli so jih razvrščati po prostoru, ki je bil na debelo posut z žagovino. V skupini sem prepoznala Veselkovega Matjašeka iz Središča. Poznala sem ga kot člana Društva kmečkih fantov in deklet. Matjašek si ni pustil zavezati rute prek oči. O surovem ravnanju so pričale mnoge modrice in podplutbe na njegovem in tudi obrazih drugih. Odjeknila je salva iz pušk. Meni so se zamajala tla pod nogami, vsi pa smo jokali. Mene so pozneje odpeljali v taborišče v Auschwitz, kjer pa sem po čudežu preživela. Ja, to je moj spomin na 11. april 1942.« (Priimek in ime zapornice ima avtor Branko Veselko.)

V okviru programa občinskega praznika se je tudi letos odvijalo kar nekaj športnih prireditev za pokal Občine Središče ob Dravi: turnir v odbojki, namiznem tenisu, v šahu, vrtnem kegljanju, strelskem tekmovanju in balinanju. Športna tekmovanja so izvedla domača društva: DTV Partizan, Strelsko društvo, Društvo upokojencev in Rekreatijsko društvo Stras. Poleg športnih prireditev se je odvijalo kar nekaj drugih spremljajočih dogodkov, to je film »Moskva tour 2011«, ki ga je prikazalo Društvo starih vozil Središče ob Dravi. Velikonočno razstavo je pripravilo domače turistično društvo, predavanje o požarni varnosti v bivalnem okolju je organizirala Gasilska zveza Središče ob Dravi, zaključek pohoda braniteljev meje pa Občinska zveza veteranov vojne za Slovenijo - Ormož.

Osrednja slovesnost v spomin žrtvam NOV je bila na dan občinskega praznika, 11. aprila, pri spomeniku padlim v NOV na Trgu talcev. Župan občine in predsednik OO ZZB sta položila venec, v nagovoru se je na vse žrtve spomnil predsednik Medobčinskega odbora za ohranjanje vrednot NOB Ormož Miran Krajnc. Kulturni program so izvedli učenci osnovne šole.

V petek, 13. aprila, je bil v lokalu Akcija prijeten literarno-glasbeni večer. S krajšimi izbranimi literarnimi odlomki, pa tudi z lastnimi literarnimi stvaritvami se je ob glasbeni spremljavi Antona Merkocija in Jana Brodnjaka prvič predstavila skupina žensk iz naše občine, ki so se poimenovali »Bralne ulice«.

V soboto, 14. aprila, so se odvijale osrednje prireditve na ploščadi pred občinsko zgradbo. Na *kmečki tržnici* so se predstavili domači proizvajalci mesnin, sirov, medu, sadja, volne in ostalega. Ob predstavitvi Turističnega društva Selnica ob Dravi se nam je pridružila *slovenska kraljica jabolk*. V kulturnem programu je nastopila folklorna skupina Kulturnega društva Obrež in izvorna ljudska skupina »Porini pa počini« iz Miklavža pri Ormožu. Društvo starih vozil Središče ob Dravi je organiziralo *mednarodno srečanje starodobnikov*, na katerem so bila na ogled zanimiva starodobna vozila iz domovine in tujine. Klub traktoristov Steyr Središče ob Dravi je pripravil zanimivo *razstavo traktorjev Steyr in starih kmečkih priključkov*, kot so mlatilnica, vetrjak, trejer, kose, brane, plugi in drugo.

S *turističnim vlakom* smo se lahko popeljali po vaseh naše občine. Svoja vrata je ob tej priložnosti odprl muzej NOB.

Že v dopoldanskem času so nas s svojim obiskom razveselili in počastili predstavniki pobratene občine Mislinja, njihovih društev in občanov, s katerimi smo se družili ves popoldan. Ogledali so si muzej NOB, s turističnim vlakom smo jih popeljali po vaseh naše občine. Tu so jih pričakali in jim zaželeli dobrodoščilo predstavniki vaških odborov in občani iz posameznih vasi.

Osrednja proslava ob občinskem prazniku je bila ob 18. uri v kulturnem domu Sokolana. Proslava je bila dobro obiskana, saj je bila dvorana polna kot že dolgo ne. Svečani govornik na proslavi je bil župan Jurij Borko, ki je v svojem nagovoru poudaril pomen praznovanja praznika. V nadaljevanju je župan zaslužnim občanom in društvu podelil občinska priznanja.

Zlato plaketo je prejela Dragica Florjanič iz Obreža za aktivno in požrtvovalno delo na področju turizma. *Srebrno plaketo* je prejel

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Miro Mele iz Središča za večletno aktivno delo na področju turizma. *Bronasta plaketa* je bila podeljena Božidarju Borku iz Središča za aktivno delo na področju konjeništv. *Posebni priznanji* sta prejela Kristina Janežič z Grab za življenjsko delo na področju patronaže, babištva in krvodajalstva ter Ivan Šavora iz Središča za življenjsko delo na področju strelstva.

Priznanja so bila podeljena Rekreativnemu društvu Stras iz Središča za aktivnosti na športnem področju in za ureditev rekreativskega centra Stras, Mirku Jurkoviču iz Šalovcev za aktivno delo pri razvoju vasi Šalovci, Jožetu Smontari iz Središča za aktivno delo na področju lovstva ter Dušanu Šavoru iz Središča za večletno aktivno delo v gasilstvu.

V nadaljevanju proslave so s kulturnim programom navdušile pevke ženskega pevskega zbora Lasvica pod vodstvom Lucije Pocrnja, mentorice Karmin Širec, v izvedbi pevske skupine JUA, dijakinj Gimnazije Ormož in povabljenih pevk ter ob instrumentalni spremljavi violine, harmonike, klarineta in kontrabasa. Koncert

so poimenovali »Lübezen preko bistre Möre«. Že tradicionalno pa je uvod in zaključek proslave z odigranimi koračnicami popestrila nepogrešljiva Godba na pihala Središče.

V nedeljo, 15. aprila, je občina v sodelovanju z društvom upokojencev pripravila v Sokolani *srečanje starejših občanov*. Prisotne sta na srečanju pozdravila župan Jurij Borko in predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi Zdenka Blanka Slavič. Tudi letos so se z zanimivimi glasbenimi točkami, skeči in recitacijami predstavili učenci osnovne šole. Zapel je tudi pevski zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi, nato pa je sledilo prijetno druženje ob glasbi.

58. občinski praznik smo tako tudi letos dostojno obeležili s številnimi zanimivimi prireditvami in dosegli namen praznovanja, to je ohranjanje spomina na dogodke iz naše zgodovine. Izražena pa je bila tudi želja za dobro sodelovanje in napredek občine.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **30. avgusta 2012**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 1/12, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnica nagrade Trstenjaka Franca, s.p., trgovina - bencinski servis - bar, Slovenska c. 91, Središče - bon za gorivo v vrednosti 50 EUR, je bila izžrebana Anka Ploh, Trg talcev 1, Središče ob Dravi.

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Dragica Florjanič, dobitnica letošnje zlate plakete, želi le-to deliti z vsemi člani Turističnega društva Središče ob Dravi, saj brez njih sama ne bi mogla doseči vsega, za kar je bila odlikovana.

Mogoče najprej pogled v zgodovino Turističnega društva Središče

Dragica Florjanič: »Društvo je bilo ustanovljeno leta 1995 in je takrat štelo 27 članov. Pobudnika za ustanovitev sta bila Martin Habjanič in Miro Mele, ki sta društvo tudi nekaj časa vodila. Sedaj že tretji mandat zaporedoma predsedujem istemu odboru, ki vodi več kot stočlansko društvo. Smo kot velika družina, ki ob posameznih akcijah postori vse potrebno in to brez kakšnih velikih besed in pisanja. Marsikaj pri našem delu je že tako ustaljeno in utečeno, da vsakdo za svoje področje dela ve sam ali s pomočjo drugih za vse poskrbeti. Tako nam na koncu bolj ali manj »vse štima«. Pri tem moram posebej pohvaliti naše člane - upokoјence, ki imajo resda nekoliko več prostega časa in ki so najbolj pridni ter vedno pripravljene pomagati.«

Vaše aktivnosti v domači občini poznamo, saj jih redno predstavljamo tudi v Sredici. Pa vendar bi se dalo še kaj povedati...

Dragica Florjanič: »Poleg naših največjih prireditvev - pustovanja, praznika buč in martinovanja - naši člani vsako leto pripravijo velikonočno in božično-novoletno razstavo, že tradicionalni avgustovski sejem, kakšno predavanje in seveda ocenjevanje urejenosti okolja naših domov. Pri slednji aktivnosti ne gre toliko za ocenjevanje, ampak bolj za spodbudo občanom, da sproti čistijo in po svojih močeh urejajo okolico svojih domov. Veliko pa je prireditvev, pri katerih dobro sodelujemo tudi z ostalimi društvi v občini, saj so člani našega društva v veliko primerih tudi člani drugih društev v občini. V veliko pomoč pri vsem pa nam je razumevanje občine za naše delovanje, kjer vedno najdemo materialno, moralno in orga-

nizacijsko podporo. Tudi brez sponzorjev bi bilo naše delo mnogo težje.«

Katere pa so vaše dejavnosti izven občine?

Dragica Florjanič: »Vedno se radi odzovemo na povabila, ki jih dobivamo iz krajev v Sloveniji, pa tudi izven meja, če seveda imamo možnosti. Vedno imamo kaj pokazati in predstaviti. Tradicionalno sodelujemo s turističnimi društvi s Pragerskega, s Studencev, iz Selnice, Velenja, Vidma, Ptuja, Mislinje, Ljutomera... Naši člani sodelujejo na različnih prireditvah in sejnih, kjer predstavljajo občino: kulturno dediščino, sakralne objekte, reko Dravo in ostalo neokrnjeno naravo, ljudi, ki tu živijo, našo kulinariko in nenazadnje produkte in storitve, ki jih lahko ponudimo. Marsikje so naše članice že skuhale kakšen golaž, kisel juho, tudi bograč. Na tak način spletamo vedno nova in nova poznanstva in s tem možnosti, da nam ljudje od drugod obiske ob naših prireditvah tudi vrnejo. Projekte peljemo skupaj s Štajersko turistično zvezo, s Turistično zvezo Maribor, s sosednjimi društvi na Hrvaškem, v Avstriji v Globasnici in Celovcu (Klagenfurtu), tudi v Nemčiji smo že bili. Najpristrčnejši so stiki z rojaki, ki živijo v drugih deželah, saj se nas ti najbolj razveselijo. Tovrstna srečanja nas še posebej bogatijo in napolnijo z radostjo ter veseljem. Ob dnevu državnosti leta 2007 smo bili povabljeni k 3500 vojakom Umproforja v Sarajevo. Tam smo navezali stike z angleškim vojaškim predstavnikom, ki nas je z ženo pozneje še večkrat obiskal v Središču.«

Tvoja poklicna pot je nehoti tudi povezana s predsedovanjem društvu...

Dragica Florjanič: »Moja poklicna pot je ves čas vezana na isto podjetje, kjer pa sem opravljala različna dela. Z dodatnimi izobraževanji se je spreminjalo tudi moje delo in odgovornosti. Opravljam delo komercialista v Jeruzalem SAT, d.d., Profitni center Oljarna, in predvsem promocijo naših produktov lahko marsikdaj povežem z aktivnostmi društva, kar je v korist obojima. Svoje delo rada opravljam, predstavlja mi nenehen izziv. Skupaj s svojo neposredno vodjo na delovnem mestu se podajam v smeje projekte, ki nam jih v uspešnem kolektivu največkrat uspe dobro zaključiti. Pri tem se trudim biti predvsem človek, sodelavce in poslovne partnerje spoštovati in biti iskrena do ljudi in jih imeti rada. Mislim, da mi z dobro voljo, znanjem in optimizmom, kljub stresnim in na področju trženja vedno bolj krutim ter težkim časom, to tudi uspeva. Poudariti moram, da mi je poseben izziv delo z mladimi, ne samo na poslovnem področju, ampak tudi sicer. Uspešno sodelujemo z dijaki ormoške gimnazije in gimnazijo Vič iz Ljubljane. Njihova mnoga raziskovalna dela so bila vezana na bučno olje in kulinariko v povezavi z ostalimi turističnimi dejavnostmi. Svoje poklicno in društveno udejstvovanje pa lahko uspešno povežem tudi z znanji in sedaj že izkušnjami, ki sem jih pridobila kot lokalni turistični vodič - z licenco za našo in sosednji občini.«

Kaj ti pomeni odlikovanje, ki si ga prejela ob letošnjem občinskem prazniku?

Dragica Florjanič: »Zlata plaketa občine je vsekakor veliko priznanje za delo nekega posameznika. Jaz osebno pa jo sprejemam kot priznanje za delo vseh mojih kolegic in kolegov v turističnem

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

društvu, pa ne samo njih, temveč tudi tistih, ki so naši podporniki, sponzorji, ki nam tako ali drugače pomagajo, ki verjamejo v nas. Nenazadnje je to tudi priznanje za vse tiste občane, ki prihajajo na naše prireditve kot obiskovalci, jo s tem obogatijo, nam pa dajejo energijo in voljo za pripravo naslednjih. Obstaja pa želja, da bi domačih obiskovalcev bilo več, kot smo jih navajeni srečevati na martinovi soboti, odprtih vratih oljarne, na razstavah...»

Mojca Šalamun

V Ormožu že peti tradicionalni sejem KOVITO 2012

Območna obrtno-podjetniška zbornica Ormož je letos že petič pripravila sejem kmetijstva, obrtništva, vina in turizma, ki smo ga skrajšano poimenovali KOVITO. Sejem je potekal 20., 21. in 22. aprila na lokaciji Avtocentra na Hardeku in se je razprostiral na 1500 kvadratnih metrih pokritih površin in na prav toliko zunanjih. Počasi sejem pridobiva na prepoznavnosti in postaja pomemben dejavnik na gospodarskem področju Ormoža. Sejem KOVITO s svojim razstavnim programom poskuša delovati ravno na segmentih ponudbe, s katero dopolnjuje ostale podobne sejme v bližnji okolici. Letošnji poudarek na sejmu smo namenili predstavljanju srednjih šol z deficitarnimi poklici in predstavitev domače gimnazije in Varstveno-delovnega centra Ormož.

Sejem je slovesno odprl minister za kmetijstvo in okolje Franc Bogovič, ki je tako z obiskom ptujsko-ormoškega območja nadoknadil svojo odsotnost ob takratnem vladnem obisku regije. Sejem, ki je na Hardeku potekal do nedelje, je bil name-

Pa še beseda, dve za konec?

Dragica Florjanič: »Če bo zdravje, bomo lahko skupaj še marsikaj dobrega naredili. Skupaj s svojimi sodelavci ter člani turističnega in ostalih društev v občini bomo z dobrim sodelovanjem, znanjem, lepo besedo in dobro voljo lahko izpeljali že ustaljene aktivnosti ter dodali nove. Brez nevoščljivosti, negativne energije, podtikanja in še česa, kar ne vodi k napredku in promociji občine.«

njen promociji obrti, turizma, vina in kletarske opreme, letos pa je vrata odprl tudi razstavljalcem kmetijske opreme, dopolnilne dejavnosti in domače obrti, opreme za dopolnilne dejavnosti in embalaže za

najbolj boleče zaprtje tamkajšnje tovarne sladkorja leta 2005.

Med drugimi so nas pozdravili župan občine Ormož Alojz Sok, predsednik OOO Ormož Ivan Babič, predsednik OZS

izdelke domače obrti, oljarstvu s poudarkom na kontinentalnih oljih in kmečkemu turizmu. Po besedah predsednika ormoške obrtne zbornice Ivana Babiča je cilj sejma omogočiti, da se razni proizvajalci, kmetije z dopolnilno dejavnostjo in drugi predstavijo domačemu potrošniku, spoznajo, kako se pripraviti na sejmski nastop in kako uspešno prodati svoje izdelke in storitve. Organizatorji tudi želijo, da na enem mestu združijo tako proizvajalce opreme, ponudnike raznih uslug, izdelovalce raznih izdelkov dopolnilnih dejavnosti ter kupce na drugi strani. Kmetijski minister se je sicer že pred odprtjem sejma srečal z ormoškim županom Alojzom Sokom in predstavniki s področja gospodarstva in kmetijstva. Ormoški župan je povedal, da je glavni problem regije pomanjkanje delovnih mest, zato mladi odhajajo, s tem pa je vse bolj ogrožena tudi kmetijska dejavnost, ki jo vidi predvsem kot dopolnilno dejavnost na podeželju. Za ormoško okolje je sicer

Slovenije Štefan Pavlinjek in minister za kmetijstvo in okolje Franc Bogovič. Slednji pa je sejem tudi uradno odprl. O pomenu prehranske samooskrbe za Slovenijo je predaval predsednik Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje mag. Dejan Židan, potem pa še Ludvik Hriberšek o obnovljivih virih, ki so naša energetska prihodnost.

Čprav so naši minuli sejmi potekali v času martinovanja, smo se organizatorji odločili za premaknitev sejma v pomladno obdobje, ko si kmetovalci lahko pred deli na poljih in v vinogradih pridobijo dragocene napotke. Bile so tudi razne predstavitve strojev in opreme, degustacije odličnih vin naših vinogradnikov, odličnega bučnega olja in izdelkov iz njega iz središče oljarne. Možne so bile poskusne vožnje z avtomobili in traktorji ter vožnja s turističnim vlakom in še marsikaj.

Naš slogan sejma KOVITO je »Možnosti za nove priložnosti«. V takem duhu tudi upamo, da ga bomo lahko pripravljali in predstavljali še mnogo let.

Jelka Zidarič Trstenjak

Čistilna akcija v občini Središče ob Dravi

Občina Središče ob Dravi se je tudi letos vključila v vseslovensko akcijo Očistimo Slovenijo, ki je na našem območju potekala 24. marca. Akcija se je ponovno izkazala kot projekt, na katerega so se občani celotne občine množično odzvali. Iz tega lahko sklepamo, da nam je mnogim mar, v kakšnem okolju živimo. Projekt Očistimo Slovenijo 2012 pa ni bil zgolj čiščenje. Končni cilj projekta je, da tovrstne akcije sploh ne bi bile potrebne in da se vsak od nas začne zavedati, da je najboljši odpadke tisti, ki ne nastane.

Najpomembnejši cilj naših vsakoletnih akcij je ozaveščanje ljudi, da vsak posameznik prevzame odgovornost za okolje, v katerem živi, in zanj prispeva po svojih močeh.

Vsem udeležencem akcije iskrena zahvala, da so se akcije udeležili in s tem poskrbeli, da nam bo naše okolje v ponos.

Že pred 24. marcem je 20 otrok iz vrtca in 50 otrok iz šole izpeljalo svojo akcijo čiščenja okolja, kot posebna delovna skupina pa je sodelovalo Prostovoljno gasilsko društvo Središče. Vseh sodelujočih prostovoljcev je bilo skupaj 331, v dneh čiščenja so na območju celotne občine zbrali 5 ton odpadkov.

Lidija Palčič

Čiščenje šolske okolice

V tednu pred veliko čistilno akcijo Očistimo Slovenijo smo se z učenci pogovarjali o pomenu takšnih akcij, o tem, kako pomembno je, da smo prav vsi, od otrok do starejših ljudi, ozaveščeni o ravnanju z odpadki. Otroci so povedali, da opazijo veliko nepravilnosti odraslih ljudi. Premalokrat se zavedamo, da smo vzorniki našim otrokom prav na vseh področjih.

Učenci predmetne stopnje so se omenjeni akciji pridružili v soboto, 24. marca, v svojih domačih krajih, učenci od 1. do 5. razreda in otroci iz vrtca pa smo okolico šole in vrtca očistili že en dan prej. Na terenu nismo bili ravno dolgo, a smo odpadkov v kratkem času nabrali, po naši presoji, preveč.

Andreja Resman

Cvetlična gredica na trgu

Po končni ureditvi trškega jedra smo se Središčanke odločile, da zo-pet zasadimo manjšo cvetlično gredico na zelenici ob spomeniku pred občinsko stavbo. Čeprav je dosti manjša od tistih v prejšnjih letih, je ravno prava za to, kar želimo z njo doseči. Želimo pri-spevati k urejenosti trga, obujati spomine na leta, ko smo začele zasajati rože in predvsem ohranjati tisto, česar je v tem času vedno premalo, to je pokramljati in se družiti s sovaščankami.

Zdenka B. Slavič, predsednica DU

Izmenjava sadik, semen in vrtnarskih izkušenj

V četrtek, 17. maja, smo središki upokojenci pripravili pred vaškim domom na Grabah prijetno srečanje malih vrtičkarjev, ki so želeli svoje rastlinice, semenje, pa tudi izkušnje deliti z drugimi.

»Semenj bil je živ.« In tudi uspešen. Vsak vrtičkar - zbralo se nas je sedemnajst, celo dva moška - je kaj podaril in tudi dobil, čeprav ni ničesar prinesel. Bilo je mnogo nasvetov, dragocenih izkušenj za pridelavo vrtnin, rožic in zelišč. Včasih mislimo, da nimamo na vrtu nič posebnega, toda vedno se najde kaj takšnega, kar še kdo drug nima. Gotovo je lepo, če komu lahko kaj podariš in tudi, če kaj dobiš.

Bilo je zabavno in koristno, zato smo sklenili, da bomo prihodnje leto izmenjavo še popestrili.

Zdenka B. Slavič

Turistično društvo Središče ob Dravi

V začetku marca je bil občni zbor Turističnega društva (TD), ki so se ga poleg domačinov udeležili tudi gostje iz drugih društev po Sloveniji in iz hrvaškega Nedelišča.

Predsednica društva Dragica Florjanič je seznanila prisotne z minu-lo obširno in raznoliko dejavnostjo. Naj naštejemo le nekaj najbolj zanimivih in odmevnih prireditev, ki jih je organiziralo ali pa na njih sodelovalo naše društvo: pustni karneval, tržnica ob občinskem prazniku, velikonočna razstava, martinovanje, božično-novoletna kulinarčna razstava na Grabah, pa še velika, že tradicionalna pri-re-ditev, praznik buč in dan odprtih vrat pri oljarni ter razstava »prez-vuršta in hladetine« na Grabah. Člani TD so se udeležili različnih prireditev po Sloveniji in tujini. Omenim naj le nekatere obiskane kraje: Ljubljana, Videm, Pragersko, Selnica ob Dravi, Velenje, Velike Lašče, Mislinja, Kočevje idr. Bili so na Dnevih kruha v Nedelišču in na Prazniku sliv v Osečini v Srbiji. Septembra je bilo predavanje kluba Gaia o urejanju grobov. Skupaj s folklorno skupino iz Obreža so se predstavili na Tartinijevem trgu v Piranu.

In načrti? Še mnogo jih je. Nadaljevanje že utečenih dejavnosti, vedno pa se porajajo tudi nove ideje in odpirajo razni izzivi.

Za 17-letno uspešno delovanje TD smo se navzoči posladkali s kosom torte in z drugimi dobrotami. Bilo je res prijetno druženje.

OBVESTILO

Upravna enota Ormož obvešča vse fizične osebe, ki so jim bila izdana gradbena dovoljenja v letih od 1982 do 1999, da zaradi poteka roka hrambe projektne dokumentacije, lahko dvignejo izvod projektne dokumentacije, ki so jo priložili k vlogi za izda-jo gradbenega dovoljenja. Ker je potekel rok hrambe, do kate-rega je upravni organ dolžan hraniti projektno dokumentacijo, pozivamo vse zainteresirane, da pokličejo v času od 15. junija do 10. julija 2012 na telefonsko številko Upravne enote Ormož 74 15 412, da se bodo dogovorili za prevzem projektne doku-mentacije. Upravna enota bo projektno dokumentacijo, ki ji je potekel rok hrambe, po navedenem roku predala v uničenje.

Upravna enota Ormož

Zdenka B. Slavič

Ko mladi učijo starejše

Večkrat pravim, da se pojé največ zarečenega kruha. In to se je pri meni zopet potrdilo. Računalnika sem se vedno otepala in gledala nanj podcenjevalno, sedaj pa delam z njim. Ljudje, ki so ga uporabljali, so me prepričevali, da je to resnično uporabna zadeva: od pogovorov z znanimi in neznanimi ljudmi do najcenejšega plačevanja položnic, pa iskanja raznih podatkov... Bla, bla bla... Pogovarjam se lahko po telefonu, položnice so na trajniku, če me kaj zanima, najdem v leksikonu. Ne, ne dam se zasvojiti! Posebno pa ne v mojih letih. No, sedaj pa jem moj zarečeni kruh! Tako, čisto za hec sem šla v osnovno šolo v Središču, kjer je bil organiziran brezplačni tečaj za nas v tretjem življenjskem obdobju. To je bil projekt Zveze upokojencev Slovenije z naslovom Mladi za starejše. Poučeval nas je učitelj računalništva Matjaž Hanželič. Vsaka »učenka« (tečaja smo se udeležile samo ženske, dvanajst nas je bilo) pa je imela še svojega mentorja - učenca šole. Nikoli še nisem delala z miško in puščica je skakala po ekranu kot bi plesala indijanski ples. Ali pa je sploh ni bilo nikjer. Kar izginila je. Ne, ne, že zopet vidim, da to ne bo zame. Ampak sva kar vztrajala oba - moj mladi mentor Žan (hvala ti!) in jaz.

Naslednjo uro smo imeli na programu gugl (GOOGLE) in tam sem odkrila koliko podatkov je zapisanih o Evi Peron in Che Guevari (ravno takrat sem se vrnila s potovanja po Južni Ameriki in me je zanimalo vse, kar je v zvezi s to celino). Tega se ne da primerjati s skromnimi podatki v leksikonu. Pa me je zagrabilo!

In tako sedim sedaj vsak dan za kakšno urico ob računalniku, prebiram e-pošto, jo tudi sama pošiljam, pogledam polnočni klub, ki je v petek prepozno in v soboto ravno takrat, ko kuham. Pogledam TV-program, vreme in kar me zanima iz dnevnega časopisa. Je še ogromno stvari, ki jih ne obvladam, a počasi se učim. In gnjavim. Svojo izredno potrpežljivo vnukinjo Blažko in svojo vsevedno vnukinjo Julijo, pa hčerko Romano in sosedo Vesno, pa... vsakogar, ki le ima malo potrpljenja z mano.

Priporočam vam, da se udeležite naslednjega tečaja. Bo! Enkrat pozimi, ko bo več časa. In - brez strahu, saj nič ne boli!

Silva Marčec

Folklor nas združuje...

»... V Ormožu v smeri Središča ob Dravi, skozi naselji Pušenci in Loperšice, potem pridete v Obrež. Peljete se in gledate na desno, tam je manj hiš in opazili boste transformator, nato eno starejšo nadstropno hišo in naš Dom kulture se bo tudi že videl...« Tako nekako se dogovarjamo prek elektronske pošte s sodelujočimi skupinami. Potem pa morajo priti iz središke strani, ker avtobus ne more čez mejni prehod v Ormožu in zgrešijo Dom kulture, ker se s te strani ne vidi. Obračajo nekje na sredini Obreža. Spet drugi pridejo prehitro, ker sem jih pozabila

obvestiti o uri začetka prireditve. Višek časa izkoristijo za vajo in kavo v eni izmed gostiln pri cerkvi (rekli so mi, da so bili pri gospodu župniku...). Tretji pridejo skoraj prepozno. Vse te »nezgode« pa ne pomenijo, da je to slab začetek. Drug drugega se razveselimo ter z dobro voljo in nasmejani čakamo na začetek prireditve.

Najprej smo imeli kolone. Ne, najprej smo imeli sestanek. Ne, najprej smo imeli vaje in smo naredili novo odrsko postavitev. O tem, kaj smo naredili pred prireditvijo, bi lahko povedala posebno zgodbo. Nove zavese na odru pa bom vseeno omenila. Tisti v dvorani so jih mogoče opazili. Mi za odrom pa smo jih bili zelo veseli.

Prireditve so vedno do sedaj pričele naše pevke ljudskih pesmi s pevcem Jakom. Tudi letos je bilo tako. »Mi bi radi mir imeli, se kak bratje ljubili, če bi vi ti drugi šteli, vküp bi zapopevali...« Besedila ljudskih pesmi nam vedno nekaj povedo, zato jim je vredno prisluhniti.

V osnovni šoli Sveti Tomaž imajo otroško folklorno skupino, ki jo vodi naša plesalka Mateja. Otroci so hvaležni nastopajoči. Imeti pa morajo starše, ki so si pripravljene vzeti čas za otroške prostovoljne dejavnosti. V Obrež so prišli starši in otroci. Otroci so nas razveselili s svojim nastopom, starši pa so bili gledalci.

Folklorna skupina Kulturno-umetniškega društva Razkrižje nastopa že polnih 33 let. Skupina ohranja bogato plesno izročilo Razkrižja z okolico. Plešejo plesne iz Prekmurja in Prlekije. Na nastopih jo spremlja tamburaška skupina Tamburice od Murice. Vodja skupine je Miha Novak. Razveselili so nas z naslednjimi plesi: oberštajeriš, mazulin, čardaš, zibenšrit, pemišvalček, sirota, mazurka, patikater, parazglejz.

Folklorno društvo Lancova vas je bilo ustanovljeno v letu 1983 na pobudo Nežke Lubej, ki je predtem našla in zapisala nekaj plesov iz Lancove vasi in okolice. Leta 1991-1993 je Marija Makarovič raziskala oblačilno kulturo kraja, nato je Mirko Ramovš poiskal plesne variante že znanih plesov. Folklorna skupina Lancova vas se tako predstavlja samo s plesi svojega kraja in bližnje okolice. V društvu deluje še skupina korantov, pevke, pevci in godci, ki se predstavljajo samostojno ali pa so vključeni v plesne postavitve starejše in mlajše odrasle skupine. Prav tako delujeta v društvu še dve otroški skupini. Na našem odru sta se predstavili mlajša odrasla skupina z odrsko postavitvijo *po kožuhanju* in starejša odrasla skupina z odrsko postavitvijo *coprnica*. Pri pripravi folkloristikov za nastop sodelujeta Janko Jerenko in Nežka Lubej.

Maruševec, ja kje je pa to? Pa smo pogledali na zemljevid. Okoli občine Maruševec so: Vinica, Petrijanec, Vidovec, Ivanec, Klenovnik in Donja Voča. V Ormožu moraš prek Drave, kar pomeni, da je Maruševec v sosednji republiki Hrvaški. V Obrež so prišli folkloristi iz KUD-a »Klaruš«. Društvo je dobilo ime po *klarušu* - ogrlici, ki je bila nekoč del ženske narodne noše iz njihovega kraja. *Igrajte nam mužikaši* in *Polegala trava detelina* pa sta naslova dveh njihovih koreografij, ki so ju predstavili na našem odru. Pjerino Hrvačanin pa je njihov koreograf.

Obrež je naselje v občini Središče ob Dravi. Je razloženo, deloma obcestno naselje na Središkem polju in leži ob cesti Ormož - Čakovec. Južno od naselja prevladujejo njive in travniki, severno pa gozdovi. Najpomembnejši dejavnosti sta poljedelstvo in živinoreja. Vas je v svoji strukturi močno navezana na Dravo, ki je bila v prejšnjem času zaradi muhavosti velika nadloga. Obrežani so aktivni na kulturnem, zlasti folklorne področju. Kraj se prvič omenja leta 1320. Nadmorska višina: 185,8 m. Ja lepo, ne? Vse to piše v Wikipediji (na računalniku). Za čegleščec pa na računalniku nič ne piše. Čegleščec je vzhodno štajerski ples in je polka s pozibavanjem telesa. Letos je bil del naše nove odrske postavitve. Nove pa smo imeli tudi dve ženski in dve moški obleki. Tudi naša dva mlada muzikanta sta bila nova.

Prireditve so zaključili *Vinički tamburaši*. Oni so najboljši. Tu pa res ni kaj dodati.

Po prireditvi pa se družimo in združujemo... Rumene in oranžne majice z velikim napisom na hrbtni strani - Folklorna skupina Obrež, Središče ob Dravi, Slovenija, se s svojimi lastniki nenehno premikajo po dvorani. Najprej strežejo gostom, potem pa zaplešejo. Vsako leto do sedaj. Z istimi majicami smo se do sedaj družili že v Cankovi, Vinici, Strahonincu, Maruševcu, Sisku, Selnici ob Dravi, Nedelišču, Piranu, Rakeku, Škofji vasi, Celju...

Romana Suhodolčan

Bogračijada

Članice turističnega društva Središče ob Dravi smo se 19. maja udeležile bogračijade, ki jo je organiziral hotel Diana v Murski Soboti. Naši glavni kuharici bograča sta bili Tilika Aleksič in Vesna Žerjav. Prizorišče dogajanja je bilo pred hotelom, delno v šotoru, delno pod marelo. Prijavljenih je bilo 37 ekip, razdeljenih v dve skupini. Prva skupina je z delom začela ob 9. uri, druga, v kateri smo bile tudi me, pa ob 13. uri.

Najprej smo se zbrali v hotelu, kjer so nas seznanili s potekom tekmovanja, dobili smo majice, predpasnike in kape. Jaz, navijačica in moralna podpornica, samo majico. Žrebali smo tudi številko delovnega mesta, to je mizo, kotel in kurišče pod marelo, kjer so nas že čakale vse sestavine, ki so potrebne za kuhanje bograča. Tilika in Vesna sta si skrivnostne dodatke prinesle od doma v dveh cekarjih - to je bilo dovoljeno. Pred pričetkom kuhanja smo si

ogledale mesto, vsaka s svojim cekarjem. Iz enega cekarja je gledala velika (metrska) lesena kuhalnica, iz drugega pa steklenica gemaja, noži, feferoni, lesena deska idr. Še dobro, da so mimoidoči vedeli, kaj se v mestu dogaja, tako da jih naša prtljaga ni preveč motila.

Ob 13.30 uri se je začelo, zakurili smo ogenj, nad njim obesili kotel. Narezati je bilo treba čebulo, papriko, paradižnik, meso. Malo sem hotela pomagati, ampak me je član strokovne komisije brž odstranil s prizorišča. Če nisi na papirju, ne smeš delati. Pri sivi ekonomiji je to malo drugače, tam delaš, pa tudi na papirju nisi!

Tilika in Vesna sta pridno rezali, mešali in kurili, mene pa poslali »špijonirat«. Bila sem tako vestna, da sem si na obeh nogah prisluzila žulje. Ker je to zelo boleče, sem šla malo počivat na vrt hotela (kava, cigaret), tako ni bilo nobenega »haska« od moje špijonaže. Ko sem prišepala nazaj, je bil bograč že skoraj kuhan.

Bilo je polno solz od dima, smeha, komentarjev, pohval, izmenjava mnenj, degustacija bograča levih in desnih sosedov, pa tistih čez cesto. Imele smo se lepo. Častno in pošteno smo zastopale naše društvo in domov prinesle priznanje.

Danica Perger, TD Središče

Drugi praznik hladetine in prezvuršta

Skupni dogodki ohranjanja običajev naj bi krepili našo pripadnost skupnosti. Priprava in uživanje prazničnih jedi na Slovenskem kaže močno navezanost na dom, na družino in lokalno tradicijo. Najstarejše ženske v družini najbolje poznajo praznično izročilo. Na našem območju se je tradicija kuhanja hladetine ohranila na krščanski praznik binkošti, ponekod »za vuzem«, na Hrvaškem pa ob božiču. Pobudo za obuditev običaja je dalo Združenje rejcev prašičev s Koga. Pokrovitelj prireditve je bila Občina Središče ob Dravi. Skupno s Turističnim društvom in Kmetijsko-svetovalno službo Ormož se je v nedeljo, 27. maja 2012, v Vaškem domu Grabe odvijala prireditev 2. praznik hladetine in prezvuršta. V domu je bila na ogled razstava hladetine in prezvuršta, na kateri so sodelovali: Združenje rejcev prašičev s Koga, Kmečka sirarna in predelava mesa Perc, Predelava mesa Ozmec Franc in Olga iz Cvetkovcev, Tilika Aleksič, Marija Lukman, Romana Suhodolčan, Marta Rižnar in Dragica Florjanič iz Obreža, Tinica Munda, Tilika Lašič in Zdravko Boj iz Središča, Ivan Žinko iz Ormoža. Vse pripravljene hladetine in prezvuršte smo lahko na stojnicah tudi poskusili.

Dogodek so popestrile ljudske pevke iz Obreža in vaške pevke Vrtnica s Koga. Predsednica turističnega društva Florjaničeva je osvetlila običaj kuhanja hladetine. Župan Jurij Borko pa nam je zaželel, da praznik postane tradicionalen.

Po razgovoru z domačini po naših vaseh sem ugotovila, da še vedno pripravljajo gospodinje obe specialiteti zelo radi. Gotovo, da ju je potrebno poskusiti tudi pri sorodnikih in sosedih.

Gostinci radi tudi v današnjem času porabijo manj kakovostne dele svinje in na elitnih prireditvah ponujajo *kuhano svinjsko ličnico v špinačnem ovoju* (ime je izpisano iz menija).

Ob prijetnem druženju in razgovorih o tem, kako smo nekoč uživali to jed in opravljali kmečka dela in še o dogodkih, ki so se ob delu zgodili, smo zaključili praznik. Želimo si, da se nas še več sreča ob tradicionalnem prazniku v naslednjem letu.

Za recept priprave hladetine in prezvuršta pa kar povprašajte pri starejših sosedah.

Jurij Dogša, predsednik KD

Jurjevo žegnanje konj

Konjeniško društvo Središče ob Dravi je letos prvič opravilo žegnanje konj in jahanje v naravi. S tem smo želeli obuditi praznovanje prihoda pomladi, ki so ga nekoč praznovali in se ponekod še praznuje, na dan sv. Jurija, 23. aprila. Takrat ozeleni narava, polja oživijo, na travnikih se začne pasti živina in napoči najlepši čas za jahanje v naravi.

S to prireditvijo želimo popestriti dogajanje v naši občini in vsako leto odtlej bomo pričeli z jahanjem v naravi.

Za blagoslov konj smo poprosili našega župnika Antona Furarja, ki je z izbranim nagovorom zelo lepo opravil obred blagoslova. Za sodelovanje se mu najlepše zahvaljujemo in se toplotno priporočamo že za naslednje leto.

Enaindvajset s cvetjem in zelenjem okrašenih konj in njihovih lastnikov ter veliko število občanov se je po »pozni« maši v nedeljo, 22. aprila, zbralo pred cerkvijo sv. Duha na Grabah, kjer je bil opravljen blagoslov. Na prireditvi smo lahko videli lepe hladnokrvne (delovne) in polnokrvne ter toplokrvne (športne) konje. Razen članov Konjeniškega društva Središče so se prireditve udeležili tudi člani Prleškega konjeniškega društva in Konjeniškega društva Galoper spodnjega Podravja.

Konjeniško društvo je za vse prisotne pripravilo kozarec vina, za jahače pa smo pripravili malico na znamenitem »grablenskem trikotniku«. Nato so konjeniki odjezdili v naravo in tako simbolično pričeli jahalno sezono našega društva.

Upamo, da bodo konji in njihovi gospodarji vzajemno - kot prijatelji - uživali v novi sezoni, ki je pred nami.

Samo Žerjav

Kulturni brlog v Akciji

V vsakem večjem kraju ali občini, kot je recimo naša, praviloma obstaja osrednji prireditveni prostor, kjer se odvija večina s kulturo povezanih prireditev. V našem primeru je to Sokolana.

Obstajajo pa seveda tudi manjši »placi« z nekoliko bolj specializirano kulturno ponudbo; eden izmed takih je Pub Akcija. Člani Društva ljubiteljev umetnosti in kulture so v teh dneh praznovali svojo prvo obletnico. Za njimi je pestra pomlad. Kot je že v navadi, glavnino njihovih dogodkov zavzemajo koncerti, predvsem za mlado publiko. Zvrstili so se naslednji koncerti: Pod silom živ (Čakovec), Happy Ol' McWeasel (Maribor), Noviot Pochetok (Skopje), 500 metrov (Zreče), nadaljevali pa so tudi z akustičnimi jazz večeri (Nuša Rajh, Ana Frangež, Antonina).

Novost v kulturni ponudbi društva pa so literarni večeri, kjer je prišlo do sodelovanja dveh društev, pa tudi dveh generacij. »Akcijaši« in domače ljubiteljice literature, ki se že nekaj časa redno zbirajo, slišijo pa na ime »Literarna ulica«, so združili moči in to pomlad izvedli dva literarno - glasbena večera. Bilo je lepo, dobro obiskano in za dolgo zasidrano v spomin vseh aktivno in pasivno prisotnih.

Večer za kulturo, april 2012

Mladi so ugotovili, da starejših na kulturno intelektualnem področju ne gre kar tako odpisati, starejši pa, da se mladi zanimajo še za kaj več kot za posedanje za šankom. Stereotipi so se začeli rušiti kar sami od sebe, to pa je tudi eden izmed najbolj dragocenih »izplenov« takih dogodkov. Kulturni brlog Akcija? Sliši se dobro.

Mateja Sok, CSO Ormož, d.o.o.

Pustolovščina »Središke jeseni«

Počasi se je bližal za skupino Središka jesen čas počitnic in s tem tudi čas našega izleta. Po kar nekaj srečanjih nam je le uspelo izbrati lokacijo za izlet. Odločile smo se, da obiščemo Dominkovo domačijo in Ptujsko jezero. V ponedeljek, 11. junija, ob 11.30 uri, smo se zbrale v središki Slaščičarni pri Rupertu, kjer smo se nekoliko negotove zaradi vremena tolažile ob kavici, in sklenile, da pa se vremenu ne pustimo. Gospa Milica nas je prijazno počastila z odlično pito, ki nam je dvignila »cuker«, kot se to reče, in to nam je dalo energijo, da smo se podale novim dogodivščinam naproti.

Najprej nas je pot vodila do Dominkove domačije v Gorišnici. To je najstarejša v celoti ohranjena hiša, stara 300 let, grajena v panonskem slogu. Tam smo se počutile prijetno in domače. Ko sem opazovala svoje prijateljice, ki jim je takšno življenje, kot ga je živel zadnja stanovalka te kmetije - Dominkova Kata, bilo še kako dobro poznano, so me preplavili posebni občutki. Kar začutila sem jih, kako so obudile marsikateri spomin na svoja mlada leta, kako so z očmi požirale vse tiste predmete in stvari, ki se tam nahajajo.

In kako so se jim šele zasvetile oči ob pogledu na peč, iz katere je še dišalo po dimu, in kakšen je bil izraz na obrazu, ko so se strnjeno posedle okrog peči, ki jim je prav gotovo ogrela srca kot v njihovih nekdanjih časih. Zahvaljujemo se gospe Zorli za doživetje predstavitev domačije. Sporočamo ji, da bomo posejale sirk, in kaj vemo, mogoče kdaj izdelale še kakšno sirkovo metlo.

Potem smo si ogledale še posebnost gorišniškega pokopališča – skulpturo iz litoželeznih križev, v kateri je prostor za 4000 žar. Tukaj so nas presenetile goste, debele kaplje dežja. Po teh ogledih nam je prišlo nekoliko počitka in dobro kosilo v gostilni Villa Monde v Spuhlji. Od tam nas je pot vodila do Ptujkega jezera in Marine Ranca, ki je prva in edina marina na kopnem v Sloveniji. Zaradi nestanovitnega vremena se žal nismo imele priložnosti peljati s turistično ladjico Čigro, smo pa se sprehodile po marini in občudovale lepo jezero.

Nato smo se zapeljale do mesta in tiste bolj vztrajne smo prečkale most čez Dravo in uživale ob pogledu na labodji par z mladički in veličastno panoramo Ptuja, druge pa so se v tem času okrepčale s kavico. In kot pravijo, da vse lepo hitro mine, je počasi minevala tudi naša »pustolovščina«. Odpravile smo se proti Središču, med potjo smo imele priložnost videti žirafa, zebro, ponije in nekatere druge živali, saj se je ravno v tem času odpravljaj iz Ptuja cirkus. Domov smo prispele ob sedmih zvečer.

Ja, kljub temu, da je šlo kar nekaj »živčkov« zaradi vremena, je izlet uspel. Posebna zahvala gre moji sovoditeljici Silvi, ki je ves čas iz dežnih kapelj čudežno ustvarjala sončne žarke. Ne vem, kako ji je to uspevalo, a brez nje sonca tistega dne zagotovo ne bi bilo. Hvala najinim prijateljicam, ker so tako posebne, tako srčne, tako najine. Radi vas imava in komaj čakava september, da se ponovno srečamo. No ja, saj veste, do takrat ne bomo vzdržale, malo bomo goljufale in se kdaj srečale tudi med počitnicami.

Samo Žerjav

Žetev v Obrežu nekoč

Tradicionalna kmečka opravila so v času, ko je strojno in prek mere »kemizirano« kmetijstvo svetinja, na robu izumrtja ali pa zgolj v spominih starejših. Zadnja desetletja pa se žetev, kot je bila nekoč, na podeželju spet obuja (primer: Polenšak); v naših krajih se oživitve le-te še nismo lotili, zato naj bo ta zapis vzpodbuda za kaj takega.

Po informacije sem se spet podal k mojemu stalnemu viru v Jacino. Kakšna je bila tradicionalna žetev tam nekje v petdesetih letih prejšnjega stoletja, dragi (starejši) bralci? Se še spomnite? Gotovo ste ohranili v spominu zgodnje vstajanje in odhod na njivo, ko še ni pripekala huda vročina.

Žetev pšenice v Obrežu, okrog 1950

Najprej je bila na vrsti žetev ječmena, tam nekje okoli »Petrovoga«, ob koncu junija. Ječmen se je kosil; prav poseben nastavek, podoben »rasoham« (= lesenim vilam), so pripeli na koso, da so snopi lepše padali. Žetev ječmena je bila težko pričakovana, kajti žita za kruh je počasi že začelo primanjkovati; moka, čeprav nekaj slabše kvalitete, je služila za kruh, žgance in seveda za prehrano živine. Nekje na sredi julija je dozorela pšenica. Tudi pšenico so kosili s posebnim nastavkom. Snope je bilo potrebno zvezati s »povresli«. Za izdelavo le-teh so bili zadolženi odraščajoči otroci (12, 13 let).

Ženske so po navadi dajale snope v »povresla«, zvezali pa so jih spet drugi - delo je bilo torej dobro porazdeljeno in organizirano - vsakdo je bil specializiran za svoj del opravila. Snope so postavili na njivi, po navadi po dvanajst skupaj, v »rostave«, dokler se niso posušili. Postopek, ki sem ga opisal za žetev pšenice, velja tudi za žetev ječmena.

Nekoliko drugače je izgledala žetev žita (domači izraz za rž). V ospredje so stopile žanjice, ki so žele s srpi, praviloma kakšnih 20 cm nad zemljo. Nadaljni postopek je bil spet podoben tistemu z žetve ječmena ali pšenice - od »povreslov« do »rostav«. Posušeno žito so pripeljali domov na skedenj, kjer je, včasih tudi po kakšen mesec, čakalo na obdelavo. Na kmetijo so prišli mlatci, ki so bili praviloma iz vinorodnih krajev, kjer ni bilo zadosti žita. Plačilo, ki so ga dobili, »mertik«, je bilo v zrnju. S snopi so udarjali po praznih lesenih sodih, da se je ven »ščelilo« zrnje. Prazne snope so potem lepo uredili v »ritke« ali »škorpe«, ki so jih rabili predvsem za obnovo strešne kritine. V času po 2. svetovni vojni je bilo dosti gospodarskih poslopij, tudi v Obrežu, namreč še vedno kritih s slamo. »Ritke« so prišle prav tudi v jeseni za vezanje koruznih snopov, pa v vinogradih za vezanje trsov.

Ječmena in pšenice niso mlatili doma, ampak so ju kmetje odpeljali na »mlatilne«. Večje mlatilne v kraju so bile premične, njihovi lastniki so prihajali iz sosednjih krajev. Pri »Črčkih« je svojo mlatilno imel »Šantl« iz Središča, pri »Korošcih« Trstenjak iz Šalovcev, pri »Bedjaničih« Ivanuša iz Središča, so pa Obrežani vozili žito tudi na Grabe, na sedanji »trikotnik« (Ivanuša, Središče). Kmetje, ki so pridelali večje količine žita, so si »mlatilne« naročili na dom. Postopek se je tako poenostavil, delo je bilo s pomočjo dninarjev in sosedov končano prej. Mlatilne je poganjalo gorivo ali kasneje elektrika, ponekod, za domačo uporabo, pa tudi živina (mlatilna na »gepl«). Vaška mlina, ki sta bila v lasti Hrastov/Mlinaričev in Tratnih/Zadravcev, sta mlela ječmen in koruzo, dragocenejše zrnje pšenice in žita (rži) pa so kmetje vozili na večje mline v Razkrižje in Čakovec. V upanju, da zainteresirani v letu 2013 vendarle združimo moči in kakšno manjšo njivo v imenu tradicije »rešimo« pred kombajnom, vas lepo pozdravljam, pa lepo poletje vsem.

UGANKA:

**Zlato valovje
okrog in okrog;
bredem do pasa,
ne zmočim si nog.**

Helena Srnec

Srjanci barvajo obzorje s svojimi kemiki in kličejo k prebujenju človeka - uslišimo jih! (Trojica iskalcev resnice)

Središče ob Dravi se lahko ponaša s kar nekaj velikimi umi. Hodili so po naših tleh, vonjali so isti zrak, gledali so isto drevje. In nekaj so pustili za sabo. Neko zgodbo, svoj čas zgodovine in svoje videnje.

Vsi so si želeli sreče in so hrepeneli za resnico - Modrinjak, Ozvald in Kojc. Na nek način so prehiteli svoj čas. Do pred kratkim so bili odrinjeni, skriti. Zdaj so tukaj in nas kličejo k prebujenju!

Človek se v začetku devetdesetih še ni bil pripravljen ukvarjati sam s seboj. Ni še bil pripravljen graditi in delati na sebi, sprejeti življenja, sprejeti svojih odločitev in stati za njimi. Oblikovati svojega življenja.

Zdaj je minilo že veliko let in njihove besede so aktualne. Zdaj bolj kot kadarkoli prej. V tej mrzlični iskalni akciji samega sebe naproti širnemu svetu, okupirani z vsemi materialnimi gonjami in pohlepom smo uvideli, da lahko presežemo ustaljen konflikt v nas samih - se zavemo, da si zaslužimo boljše življenje! Poiskati moramo novih poti, ki nas bodo osrečile in izpopolnile.

Štefan Modrinjak¹ je bil med prvimi Srjanci, ki se je zapisal v slovensko zgodovino s svojimi pesmimi. Spada v obdobje predromantike.

Njegove pesmi so govorile o Bogu in veri, tudi sam je bil namreč duhovnik, vendar nesrečen zaradi tega. In ravno zaradi tega občutka prisiljenosti v duhovniški poklic se je pozneje kazalo njegovo nezadovoljstvo z življenjem, odmik in osamljenost, zagrenjenost in končni obup - umik v alkoholno omamo in smrt.

Modrinjak je pisal o iskanju resnice, pravice in svobode, tudi o pesnikovanju samem (prvi je pisal o temi pesniškega poklica), o človeških tegobah, ljubezni, veselju in žalosti. Pesmi so govorile o letnih časih, spoštovanju do kmečkega stanu in lepoti narave. Pisal je tudi o ljubezni do slovenskega naroda in želji po samostojnosti. Modrinjak je bil prepričan, da je pravo uživanje življenja ljubezen, in to je lepo ponazoril s pesmijo Popevko vu listu poslana: Ljubeč vsaki sad obužoti,/ ljubeč cvete vsaki cvet;/ ker i čisto ljubav čuti,/ tisti prav si vživa svet./ Oh, kak sladko veselenje/ so ljubive radosti,/ ja, prez ljubavi življenje/ senca je prez svetlosti. (2. kitica)

V Središču pa sta se rodila tudi dva pomembna psihologa. Ukvarjala sta se s človekom. Sta nekakšen »kažipot« v tej populaciji temnih sil, ki so nas degradirale in nam jemljejo veselje do življenja in samouresničitve.

Prvi je **Karel Ozvald**², sledil mu je **Martin Kojc**³.

Karel Ozvald je bil prvi slovenski univerzitetni profesor pedagogike. Ukvarjal se je tudi s središkim narečjem, njegova doktorska tema je bila *Fonetični, morfološki in akcentološki oris središkega na-*

*rečja*⁴. Gre za plodnega znanstvenika, njegovo najopaznejšo delo pa je *Kulturna pedagogika: Kažipot za umevanje včlovečevanja*⁵. Posvetilo v knjigi se glasi: *Sledeči plod svojega dela poklanjam vsem tistim možem in ženam, ki čutijo v sebi klic, biti zares oblikovatelj našega človeka - v šoli ter izven šole, in ne samo njega šablonski vežbači pa priskutni mu nagajivci*⁶.

Človeka je označil kot organsko enoto, ki očituje na sebi dvoje različnih strani: ena je telesno življenje (vitalnost), a druga duh. Prepričan je bil, da (...) kdor hoče res dvigniti »zaklade duha«, (mora) prodreti do vsebinskega, to je do osebnega in pa do stvarnega razumevanja⁷. Torej nikoli in nikdar ne smemo pozabiti na svojega duha.

Ozvald se je ukvarjal s kulturno pedagogiko, vzgojo je poimenoval kot kulturni proces, njen namen pa je, da objektivne kulturne vrednote čim bolj prehajajo v subjektivno kulturnost gojenca in ga tako razvijejo v osebnost. Kulturna pedagogika postavlja v središču svojega zanimanja kulturo, vsebino vrednot in odnos vzgoje do njih, pri čemer pri vzgoji zahteva angažiranje vseh gojenčevih potencialov. V središču kulturne pedagogike je celosten človek kot voljno, čustveno in dejavno bitje. Za predmet preučevanja jemlje vsakodnevno stvarnost in nasprotuje zatiskanju oči pred problemi sveta.

Ukvarjal se je prav tako z zgodovino pedagoške kulture v antični dobi, ukvarjal se je z logiko in z duševno rastjo otroka in mladostnika.

Martin Kojc je pisal zanimiva dela, kot so *Učbenik Življenja, Pot k sreči, Razsvetljeni človek, Samozdravljenje nervoznih težav*.

ln že sami naslovi povedo, da je težil h kvalitetnejšemu življenju posameznika - osebni rasti, razvoju, samouresničitvi. In naposled samozdravljenju.

Ukvarjal se je s človekom, z njegovim nezavednim delom, ki zaradi blokad vzorcev ne more udejanjiti sebe v celoti. Je tudi prvi slovenski hipnotizer. »Obudil« iz pozabe pa ga je bivši predsednik dr. Janez Drnovšek.

Kojc je iskal notranji mir v človeku. In to že leta 1935. Podobna literatura o duhovni rasti se je »razširila« šele v devetdesetih letih. Kojc je prehitel čas. Že v začetku devetdesetih je namreč govoril o modernem človeku, ki je ujet v naglico bivanja, vedno hitrejšega tempa življenja, ukleščen v kopico nervoz. Znano, a ne da?

Kojc je vedel, da so misli tista ustvarjalna sila, ki človeka pripeljejo do ravnotežja, in da je misli potrebno uporabljati modro: »Misel je zdravilo.« in »Človek mora v življenju prejeti le to, o čemer misli, da bo prišlo, pa naj gre za karkoli.«⁸ Torej mislimo pozitivno in smo že na

1 Rodil se je leta 1774, umrl leta 1827.

2 Rojen leta 1873, umrl leta 1946.

3 Rojen leta 1901, umrl leta 1978.

4 1899; klasična filologija in slovenistika.

5 Izdala ga je Šolska matica v Ljubljani, leta 1927.

6 Karel Ozvald, *Kulturna pedagogika*.

7 Karel Ozvald, *Kulturna pedagogika*, str. 162.

8 Martin Kojc, *Učbenik življenja*, str. 23 in 26.

dobri poti do samouresničitve. Prasila nas bo vodila in je vedno z nami. Zaupajmo ji. Kojc je vedel, da je luč že v človeku samem, samo prižgati jo je treba. Negovati je treba svoje misli in svoje delovanje. Potrebno je doseči notranje ravnovesje in zrasli bomo. Zrasli kot ljudje, kot osebnosti. Verjeti moramo v dobro in delovati z ljubeznijo. Nujno pri vsem delovanju pa je, da ohranimo poziti-ven odnos. Najprej do sebe, nato do celega sveta. Mi smo akterji in na nas je, kako živimo.

Zatorej vzemimo v roke knjige, ki nam v današnjem času pridejo še kako prav. Ozvald je v predgovoru k *Učbeniku življenja* zapisal: »Prav zato, ker je zadela v črno, hočem reči, ker je prava knjiga o življenju (...) Rada bi vsakogar naučila - kako premagovati bolezni, neuspehe, nesreče, revščino, stiske in obup. Kdo ne bi posegel po njej v teh, kakor se zdi, vse bolj apokaliptičnih časih.«⁹

9 Martin Kojc, *Učbenik življenja*, str. 17.

Helena Srnec

Buljim v ekran in vidim nekaj drugega

Buljim v ekran in vidim: rahlo zamaščen ekran, nekakšna packa tam zgoraj v levem kotu. Vendar me ne zmoti preveč, ne posvečam ji namreč pozornosti, ker enostavno, vidim izza te packe prelepo prleško nebo, ožarjeno, tik pred sončnim vzhodom. Pred mano se je naenkrat odprla paleta pisanih barv in ambicij.

Kot zorane njive se bohotijo oblački in spuščajo žarke skozi. Zrcalijo se energije, ki sooblikujejo dan. Naj sonce ogreje vinorodne griče in jim nudi zavetje za bogato letino. Za tisto piko na i, ki veže človeka na zemljo, da biva v harmoniji in pristnosti. Da preseže mehanskost in kvantiteto populacije.

Drevje, zeleno, se šopiri in se sklanja ob dotikih vetra, ki se je pomudil na naši strani gričev. Poigrava se z listi. Poigrava se z dojemanjem vidnega. Morebiti jim kaj prišepetava, jim daje navodila, se pogovarja z njimi.

In so vetrnice, ki zaslanjajo pogled in spuščajo neke glasove, trenutno glasove neubranosti. Prerano je za pesem klopotca. Prerano, da bi rajali že od jutra. Prerano, da bi užili dan in se ga nagledali.

Zaslepili so nas. Ni res. Prerano je zmerom samo za umreti... Nekaj najlepšega je, če se zjutraj zbudiš pred soncem in ga pričakaš razprtih rok in neomejenega uma. Da začutiš vsakodnevno vibracijo, eno najmočnejših, dosegljivo prostemu očesu. Da začutiš trepet, ki ti ga nudi preigravanje in sprememba dneva in noči. Neke vrste vsakodnevno rojstvo. Ciklus. In ti si mu priča.

Energetska moč ti da mogočnost in zavedanje, da sta ti in narava eno.

Svet je do velike mere zmanipuliran in mi moramo pogledati izza postavljenim nam meja, rešiti se moramo okov.

Zaključujem z Ozvaldovo mislijo: *Duhovna rast človeka se vrši na ta način, da pojedinec, zlasti če premore kaj pionirskih, za samostojno dejstvovanje usposablja svojstev, tisto glavnico duhovnih zakladov s tega ali onega področja, ki jo je prejel iz rok zajednice (rodbine, domačega kraja, naroda), skuša po svoje pomnožiti. Potem pa jo prej ali slej z obrestmi vred vrne zajednici, da povečana lahko služi drugim, osobito pa mlajši generaciji kot osnovna glavnica*¹⁰.

In ponosni smo lahko, da so nam vodniki v teh težkih časih, naši sorojaki, velikani človeškega kalibra.

10 Karel Ozvald, *Kulturna pedagogika*, str. 102.

Helena Srnec

Tudi jaz bi bila rada Anastazija

Tudi jaz bi bila rada Anastazija. A prvi pogoj za to je klic.

Klic vam, lastniki zemlje, če se kdo javi in mi odstopi svoj košček zemlje pod soncem. Kličem vas, lastnike zemlje, da zaslišite krik v svojih srcih in se z ljubeznijo odpoveste kakšnemu aru zemlje.

Tudi sama bi se rada odmaknila iz mestnega vrveža na podeželje, nekam na rob, v stran od vseh. V stran od betonske potvorjenosti. Nočem več izgubljeni stika z materjo naravo. Boli me mestni vrvež in nevoščljivost. Boli me pohlep. Boli me sam beton, ki se je pričel prehitro ukoreninjati v moj obstoj. Duši me zebra, vsakič, ko jo prečkam, me zapečejo podplati.

Vse, kar si želim, je samo čist zrak, narava in ljubezen. Sama bi rada polno zadihala in zaslišala trepet listov, prisostvovala odprtju cveta. Rada bi spila jutranjo kavico ob pogledu na zelenje in rože. Da. Veliko rož. Cvetov. Mavric. Rada bi ustvarila raj, svoj raj, ki bi ga delila z vsemi bitji. V ribnik bi si namočila noge in se igrala z želvo, ki bi se plazila naproti meni.

Sprehodila bi se med gredicami in si nabrala mete za čaj. Uživala bi ob vonjanju začimb in zelišč, ki bi se bohotile na dišečem skalnjaku. Objela bi tudi drevo ali se zagugala na viseči mreži. Napolnila bi košarico s svežimi malinami. Pobralla bi jabolko in z veseljem ugriznila vanj. Zraven mene bi poskakoval moj kuži. Zagledal bi metulja in se zapodil za njim. Mačka bi se ležerno nastavljala prvim žarkom.

Ljubezen življenja bi mi prinesla kavico in mi stisnila na čelo vroč poljub. Zaprla bi oči. Nasmehnila bi se.

Tukaj sem.

In zaradi tega, preprosto zaradi življenja samega, naprošam vas, lastniki zemlje, da prisluhnete klicu upajočega. Da še enkrat premislite, če vam mogoče kje leži kakšen neoživljen del posestva in bi ga radi delili. Osrečili bi najmanj sto angelov in tisoč ljudi.

Hvala vam, da ste prisluhnili klicu in vam želim vse najboljše.

Milan Majerič

Nogometni podmladek nogometnega kluba Središče ob Dravi

Predstavljamo se mladi nogometaši NK Središče ob Dravi. Treniramo in tekmujemo v dveh selekcijah, in sicer U8 in U10. V U8 nas je devetnajst, v U10 pa štirinajst. Skupaj nas je osemindvajset. Pridno treniramo dvakrat na teden. Trenirata nas trener Smiljan Cener in pomočnik Branko Kontarček. Udeležujemo se tekm in turnirjev v bližnji, pa tudi daljni okolici. V zimskem delu sezone smo sodelovali tudi na turnirjih RIN (rad igram nogomet).

Moramo se pohvaliti, da nam pri obisku tekm in turnirjev stojijo ob strani naši starši, ki nas vozijo na tekme in tudi glasno navijajo. Vedno so naš dodatni igralec na tekmah.

Pred dvema letoma smo se tudi lepo oblekli, tako da smo že na daleč prepoznavno modri. Za to se zahvaljujemo donatorjem in sponzorjem. Še posebej smo hvaležni podjetju Carrera Optyl, d.o.o., ki nam že tri leta velikodušno namenja sredstva, da lahko kupimo vse tisto, kar potrebujemo za treninge in tekmovanja.

V mesecu juniju se bomo udeležili tudi nekaj turnirjev v bližnji in daljni okolici. Sedaj pa še tisto najpomembnejše: 23. junija 2012 bomo organizirali prvi turnir selekcij U6, U8 in U10 v Središču ob Dravi. To bo nekaj. Sodelovalo bo štirinajst ekip. Vabimo vas, da se tega dogodka udeležite v čim večjem številu, da vam lahko pokažemo, kaj vse smo se naučili in kako dobro že znamo brcati žogo. Vabljeni.

Ekipa U8

Ekipa U10

Andreja Resman

»Pustite mi zmagati...«

Osnovna šola Stanka Vraza Ormož je bila letos 17. aprila prvič organizatorica regijskih iger MATP. Program MATP (Motor Activities Training Program) je namenjen osebam z najtežjo motnjo v duševnem razvoju in se od leta 2000 izvaja tudi v Sloveniji kot redni program Specialne olimpijade Slovenije (SOS). V Sloveniji smo v gibanju Specialne olimpijade začeli

li sodelovati leta 1990 in od takrat naši športniki razvijajo in tekmujejo v dvanajstih športnih disciplinah na regijskem, državnem, evropskem in svetovnem nivoju. Specialna olimpijada Slovenije deluje kot društvo in je eno izmed 52 društev, združenih v Zvezo Sožitje Slovenije, ki je tudi glavni financer vseh aktivnosti SOS.

Program specialne olimpijade ni namenjen le športu, ampak združuje športne, socialne in kulturne aktivnosti. Večina držav, ki so danes članice svetovne družine specialne olimpijade, je razvila svoj sistem treningov lokalnih, regijskih in državnih tekmovanj. Udeležba na svetovnih igrah je vrh celovite dejavnosti. Športni rezultat ne predstavlja edine vrednote, ampak specialno olimpijado označuje kot način življenja, vadbe, socializacije in drugih vidikov skrbi za osebe z motnjami v duševnem razvoju.

Program MATP je najmlajši športni program specialne olimpijade. Namenjen je tistim osebam, ki zaradi težjih in težkih kombiniranih motenj ne zmorejo udeleževanja v športih, ki zahtevajo razumevanje navodil, samostojnost pri gibanju in

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

izvedbi aktivnosti ter poznavanje pravil. Športniki v programu MATP potrebujejo posebne programe treninga in individualno načrtovano vadbo ter prilagoditve športnih dejavnosti in pripomočkov.

Na regijskih igrah v Ormožu se je letos zbralo 59 športnikov iz devetih zavodov iz Pomurja in Podravja. Skupaj z njihovimi trenerji in spremljevalci smo gostili okrog 120 ljudi, kar je bil za našo šolo precejšen zalogaj. Z organizacijo iger smo pričeli že v začetku leta in jih v veselje vseh tudi uspešno izpeljali.

V krajšem kulturnem programu so nastopile učenke in učenci naše šole. Začetne slovesnosti iger so se kot gostje udeležili župani občin Središče ob Dravi, Sveti Tomaž in Ormož ter

direktorica Zveze Sožitje Mateja De Reya. Športnike in ostale udeležence je v imenu vseh treh županov pozdravil Alojz Sok, ki je igre tudi odprl. Ob zvokih himne SO smo dvignili zastavo in s slovesno prisego športnika Žana Petka se je tekmovanje začelo. Športniki so tekmovali na šestih postajah in vsak športnik je moral opraviti vse vaje. Po koncu tekmovanja sta naša priznana športnika Laura Pajtler in Ivan Golob pravsem podelila medalje. S svojim trudom so si jih resnično zaslužili in tako uresničili specialno olimpijsko prisego, ki glasi: *Pustite mi zmagati, če pa ne morem zmagati, naj bom pogumen v svojem poskusu.*

Andreja Resman

Izlet članov društva Sožitje

Kot vsako leto smo se člani društva Sožitje tudi letos odpravili na izlet. Ker imamo tudi mi manj denarja kot lansko leto, smo se tokrat odločili za enodnevni izlet.

Po tehtnem premisleku kam, je padla odločitev, gremo v Ljubljano. Naši izleti so nas do sedaj vedno vodili mimo prestolnice, zato je prav, da smo jo obiskali letos. V zadnjih letih je dobila novo podobo, polepšali so jo, in tudi tisti, ki so bili že večkrat tam, so to opazili.

Ker je v našem društvu kar nekaj podmladka, smo seveda obiskali živalski vrt. Po njem smo se sprehodili kar tako, nekaj članov pa se je odločilo za voden ogled živalskega vrta. Vodička je povedala veliko zanimivega, popeljala pa nas je

predvsem med živali, ki so manj znane in o katerih ne vemo veliko. Lepo je bilo in tri urice so hitro minile.

Po zasluženem kosilu in krajšem počitku smo se z vzpenjačo odpravili še na ljubljanski grad. Nekateri so imeli pomisleke, celo strah je koga bilo, vendar so se vsi opogumili in se varno prepeljali na grad in tudi nazaj. Na grajskem dvorišču smo posedeli, poklepetali, popili kakšno kavico, se povzpeli na obzidje, si z višine ogledali Ljubljano, naredili skupinsko fotografijo in že je napočil čas povratka.

Prijetno utrujeni in še vedno dobre volje smo posedli v avto-bus ter se varno odpeljali proti domu. Vsi smo bili zadovoljni, kajti skupaj smo preživeli še en nepozaben dan.

Polona Rotar

Srečanja mamic in otrok

Biti z otroki je zdravilo za dušo. (Fjodor Dostojevski)

Kdo smo? Otroci, bodoči sošolci, prijatelji, vrstniki, rojeni leta 2011 (od februarja do oktobra). Najstarejša je Kaja, potem ji sledijo Teja, Gašper, Lana, Tai, Taj in oktobra še Ela. Mamice pa so Darja, Marija, Metka, Polona, Tamara, Tanja in Vanja.

Naša srečanja so se rodila s preprostega obiska lani decembra.

Gašper, Kaja, Tai, Teja

Takrat so bili le štirje, nato pa jih je bilo iz meseca v mesec oziroma od hiše do hiše več. Prav z besedo »srečanje« - in to v prave pomenu besede - pa je začela Vanja. Tamara, mene in otroka je povabila na obisk in potem poklicala še Metko s Tejo. Rekla je: »Pridita na srečanje mamic in otrok!« In tako je obisk prerasel v vsakomesečna srečanja, vsakič pri drugem gostitelju. Včasih se nam pridružijo še drugi otroci: sosedje, znanci ...

Tai, Lana, Taj, Teja, Gašper

Na naših srečanjih je vedno lušno in veselo. Mamice najraje »kafetkajo«, otroci pa se igrajo. Najmanj radi se fotografirajo, saj jih s tem vedno pripravijo do nekaj solz. Seveda je za lepo skupinsko fotografijo potrebno pri miru sedeti, kar pa je za enoletnike ali še mlajše zelo, zelo težko.

Tai, Lana, Gašper, Teja

Teme pogovorov mamic so klasične. Nekaj najbolj aktualnih vprašanj: »Ali tvoj že hodi? Prespi celo noč? Ga že navajaš na kahlico? Kje si mu kupila te čevlje? Kdaj gre v vrtec? Kako boste praznovali prvi rojstni dan?«

Teja in Ela

Kaja, Gašper, Lana

»Mislim, da bomo kmalu prehodili prvi krog srečanj, ki smo jih preživeli v hišah. Veselimo pa se že prihodnjih - poletnih, ki jih bomo zagotovo preživljali zunaj v pesku in drugje. Takrat se vam mogoče spet oglasimo!« pravi Polona.

Kdor ne mara otrok, ne mara nikogar. (Osetinski)

Lidija Palčič

Pozdrav pomladi

V petek, 30. marca 2012, so krajan Središča ob Dravi znova dokazali, da radi obiščejo vse prireditve v Sokolani, saj so do zadnjega sedeža napolnili krajevno dvorano na že tradicionalni prireditvi Pozdrav pomladi.

Prireditev pripravljamo učitelji in učenci osnovne šole v sodelovanju z vzgojiteljicami in otroki vrtca. Na letošnji prireditvi je tako nastopilo približno sto deset otrok, in sicer otroci drugega starostnega obdobja iz vrtca Navihanček ter učenci od 1. do 5. razreda osnovne šole Središča ob Dravi, ki so nastopali kot posamezniki, v skupini razreda, v OPZ, v lutkovni ali dramski skupini. Predstavili so se z deklamiranjem, petjem, dramatiziranjem z lutkami in plesanjem. Teme so bile namenjene mamam, babicam, družinam, hkrati pa so otroci izrazili veselje ob prihodu pomladi. Sodeč po aplavzu so otroci s svojimi nastopi navdušili občinstvo in v deželo priklicali pravo pravo pomlad.

Vsem obiskovalcem se zahvaljujemo za prostovoljne prispevke. Namenili jih bomo za nakup interaktivne table.

Vojka Havlas, koordinatorica bralne značke

»S knjigo spat« - zaključek bralne značke

Gostu Andreju Rozmanu Rozi so učenci zapeli za rojstni dan.

Sledila je podelitev priznanj bralcem, ki so prvi zaključili bralno značko.

Kraljična (iz 1. razreda) se trudi zaspati na zrnu graha.

Učenci 4. razreda, zbrani okrog svojega »graha«.

V petek, 25. maja 2012, smo na šoli organizirali zaključek bralne značke z naslovom *S knjigo spat*. Mentorice so se namreč odločile, da bodo z učenci vseh razredov, ki so osvojili slovensko in nemško bralno značko (teh je bilo kar 117), na šoli preživele celo noč.

Uvodni del dogodka je s svojimi pesmimi za velike in male popestril pesnik Andrej Rozman Roza. Po večerji so si učenci na priložnostni tržnici knjig lahko izbrali čtivo za nočno branje, nato pa so se - razdeljeni po skupinah, od najmlajših do najstarejših - pripravili na uprizoritev pravljice *Kraljična na zrnu graha*. Zabavnim in izvirnim uprizoritvam v bolj ali manj prirejenih izvedbah je sledila tudi podelitev oskarjev. Pred spanjem v razredih so zlezli v spalne vreče, prižgali žepne lučke in v roke vzeli obvezno opremo - knjigo.

V soboto zjutraj so tako učenci kot učitelji šolske prostore zapustili polni prijetnih vtisov.

Podelitev oskarjev za najboljše vloge in izvedbe ...

... potem pa s knjigo spat!

Nova igrala

Bilo je v četrtek, desetega maja.
Izza vogala pripeljal je kombi.
Stekli smo k oknu: le kaj se dogaja?
Kombi parkira pa točno pred oknom.
Stvar je postala hudo napeta.
Kaj se dogaja tam zunaj na trati?
Poglejte na kombi, dragi učenci,
drugi ste razred, znate že brati!
Pa smo prebrali:
otroška igrala.
Silno veseli smo pozabili,
da naj bi takrat slovenščino se učili.
Iz avta so fantje urno skočili,
na trato so dele igral položili.
Učiteljica, se bomo že danes lahko igrali?
Fantje pa so najprej pomalicali.
Mi smo potem glasbo imeli,
delavci pa so pridno z delom začeli.
Pri petju smo se bolj malo trudili,
z očmi smo raje delu na trati sledili.
Žal je bilo spet prehitro konec pouka
in čakati na igrala je bila res muka.
A učiteljica je obljubila,
da nam jih bo kmalu preizkusiti pustila.
Prav zares se veselimo, da se nanje zapodimo.
Najbrž smo jih zaslužili, saj se pridno smo učili.
Stara igrala smo čuvati znali,
na njih smo se res veliko igrali.
Zdaj pa tam bo manjša gneča,
kar za nas bo prava sreča.
Vsi se veselimo lepih dni,
ko bomo na igrala lahko šli.

Zato pa zdaj čestitke vsem, ki ste dokazali,
da skupaj zmoremo in znamo,
če si jasen cilj zadamo.
Zato vsem vam lepa hvala,
da ste nas razveselili,
z obljubo našo častno:
nanje bomo vsi pazili!

Jože Zadavec

Nova igrala pri šoli

V torek, 22. maja, smo s kulturno prireditvijo, ki je zaradi slabega vremena potekala v šolski jedilnici, predali svojemu namenu nova igrala. Po uvodnem pozdravu in nagovoru predsednika upravnega odbora šolskega sklada Jožeta Zadavca se je ravnateljica Jasna Munda zahvalila vsem sponzorjem in donatorjem in jim podelila zahvale še v pisni obliki. Sledil je zanimiv kulturni program, ki so ga izvedli mlajši učenci pod vodstvom svojih učiteljic. Ogledali pa smo si tudi kratek film o igralih, posneli so ga učenci pri izbirnem predmetu multimedija.

To, kar smo obljubili na dobrodelnem koncertu pred enim letom, smo sedaj uresničili. Končno smo zbrali dovolj finančnih sredstev, da smo postavili igrala Ravnotežna pot na južni strani šole. S tem projektom smo zaključili urejenost šolske okolice in popestrili rekreativne odmore učencem nižje stopnje. Igrala so namenjena otrokom od 6. do 12. leta, na njih izvajajo vaje za ravnotežje in povečujejo moč rok. Nekaj sredstev smo zbrali na dobrodelnem koncertu, ostala sredstva so kljub krizi prispevali sponzorji in donatorji šolskega sklada, za kar se jim lepo zahvaljujemo. To so: Krap, d.o.o, Ormož; Frizerski salon Sandra, Središče ob Dravi; Kopija-nova, d.o.o, Maribor; Splošna mehanična dela Sebastjan Jakl, s.p., Središče ob Dravi; Tovarna sladkorja, d.d. v likvidaciji, Ormož; BTB, d.o.o, Središče ob Dravi; P & F Jeruzalem Ormož, d.o.o, Ormož; Kolarič Marjan, s.p., Središče ob Dravi.

Upamo, da bodo igrala dolgo služila svojemu namenu in da bodo učenci z njimi lepo ravnali.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Mladi za boljši svet

Pod tem geslom je v letošnjem letu potekal teden Rdečega križa, ki smo ga obeležili med 8. in 15. majem. Osmi maj je mednarodni dan Rdečega križa, na ta dan se je leta 1828 rodil ustanovitelj Rdečega križa Švicar Henry Dunant.

V počastitev tedna RK smo v avli občine Ormož postavili razstavo, na kateri smo prikazali aktivnosti, ki jih v sodelovanju z Medobčinsko LAS izvajamo za mlade. Posebno pozornost smo namenili dejavnosti za predšolske otroke - Malemu raziskovalcu, ki ga uvrščamo med preventivne oblike dela z mladimi in ki smo jo z izdajo biltena zaključili prav ta teden. Program Mali raziskovalec se odvija od začetka oktobra do konca aprila naslednjega koledarskega leta. Udeležba je za otroke brezplačna, prav tako vsa gradiva in materiali. Dejavnost je v šolskem letu 2011/2012 potekala v vrtcih Ivanjkovci, Kog, Miklavž pri Ormožu, Ormož, Podgorci, Središče ob Dravi in Velika Nedelja, obiskovalo jo je 57 otrok na 137 srečanj. V vseh vrtcih smo urejali zdravstveno-vzgojni kotichek, v katerem so bila na razpolago kvalitetna zdravstveno-vzgojna gradiva.

V tednu Rdečega križa smo organizirali tudi medobčinski kviz za osnovnošolce na temo Kaj več o alkoholizmu. Svoje znanje na omenjeno temo je pomerilo osem skupin iz osnovnih šol Središče ob Dravi, Velika Nedelja, Ormož, Miklavž pri Ormožu, Ivanjkovci in Sveti Tomaž. Vsi učenci so pokazali izjemno pripravljenost, štiri skupine so osvojile vse možne točke - tudi ekipa OŠ Središče ob Dravi, ki so jo zastopali Lea Medik, Nika Polak in Grega Rubin, štiri skupine pa so za prvimi zaostale za eno točko.

Krajši kulturni program so pripravili učenci Osnovne šole Stanka Vraza, kjer je prireditev potekala, pod vodstvom zborovodkinje Andreje Klinc. Udeleženci in spremljevalke so obiskali tudi prostore Rdečega križa v Ormožu, kjer jih je pričakala prostovoljka na postaji Rdečega križa Marta Peršak ter jim izmerila sladkor, holesterol v krvi in krvni tlak.

Mali raziskovalci v Središču ob Dravi

Jasna Munda, ravnateljica

Otroška varnostna olimpijada

Sredi maja je v Središču ob Dravi potekalo 5. predtekmovanje za 7. otroško varnostno olimpijado, ki jo je organizirala Policijska uprava Maribor, kot soorganizatorici in gostiteljici pa sta sodelovali tudi OŠ Središče ob Dravi in Občina Središče ob Dravi.

Tekmovanja, ki je potekalo na Gradišču, so se udeležili četrtošolci iz 16 osnovnih šol ormoško-ptujskega območja, vključno z učenci naše šole.

Trinajst srediških četrtošolcev se je na tekmovanje marljivo pripravljalo in se naučilo veliko koristnega. Nekatera vprašanja in spretnostne naloge s področja varnosti so bile celo zabavne. Nasmejali so se nalogi, pri kateri so morali najti žival, ki je »svojo kožo posodila prehodu za pešce«. Čeprav ni bilo med njimi nikogar, ki bi bil mladi gasilec in bi obvladal gasilske veščine, pa tudi spretnostna vožnja s kolesom še ni njihovo močno področje, so se na predtekmovanju maksimalno potrudili.

Tekmovalci, učenci središke šole, otroci iz vrtca in obiskovalci so si lahko v spremljevalnem programu otroške varnostne olimpijade ogledali razstavljen reševalno vozilo, prehransko piramido ter raznovrstno carinsko, gasilsko, policijsko in vojaško opremo.

Najbolj atraktiven je bil ogled notranjosti vojaškega vozila patrije in pristanek policijskega helikopterja.

V fotografski objektiv smo zajeli

birmance - v soboto, 12. maja 2012

in prvoobhajance - v nedeljo, 20. maja 2012

Smiljana Kovačič

Grad in grajsko življenje v središkem vrtcu

Vsako otroštvo je vredno toliko, kot je v njem spomina na najzgodnejša doživetja. Posebno doživetje za štiri- in petletne otroke v našem vrtcu je bil skrivnostni svet grajskega življenja in dogajanja na grajskem dvorišču, ki smo jim ga pričarale vzgojiteljice.

Otroci so tako spoznali grajsko poslopje, dvizni most, grajski jarek, obzidje, grajski stolp... Spoznali so grajsko gospodo in njihova oblačila, tudi služinčad in njihove naloge, zvedeli so, s čim so se igrali otroci po gradovih, kaj so jedli takrat idr.

Otroci so večje slikali gradove, jih sestavljali iz delov v celote, tako da smo dobili v igralnici izvirno podobo grajskih soban. Iz jajčnih lupin so oblikovali kraljično in žabjega kralja s čisto pravo krono. Niso pozabili niti na viteze na urnih konjičkih, niti na njihove ščite.

Ker pa je grajsko življenje povezano tudi s pojedinami, so spoznali dišeče grajske kolačke, ki so jih zamesili, gnetli in jim dodali dišave, ki so pričarale praznično grajsko vzdušje. Slednje so dopolnili s posebej oblikovanimi skodelicami, ki so jih oblikovali v tehniki kaširanja.

Oblikovali so tudi praznična oblačila, ki so jih otroci nato oblekli na grajskem plesu. Tudi na nakit niso pozabili. Preprosta tehnika gneteja za izdelavo nakita je otroke zelo pritegnila.

Grajsko dogajanje se so dopolnili z grajsko igro Pogumni vitez. Bilo je zelo zanimivo. Vsi udeleženci v tem projektu smo pridobili bogate izkušnje. Otroci so bili neizmerno ustvarjalni, sproščeno so sodelovali, pri tem pa se izredno zabavali. Otroke sva vodili vzgojiteljica oddelka Smiljana Kovačič in Katja Pintarič, pomočnica vzgojiteljice.

Katja Volgemut

Dan družine

Na dan družine v maju smo se letos odločili v našem vrtcu izpeljati športni popoldan z otroki in njihovimi starši.

V vročem sončnem popoldnevu smo se zbrali na Gradišču, kjer smo vzgojitelji pripravili zanimive igre, v katere so bili vključeni otroci in starši. Zbralo se nas je veliko in vsi smo bili pripravljeni na velike izzive. Igre so bile zanimive, saj so spodbujale otroke in starše, da si na igriv način med seboj pomagajo.

Na koncu smo bili vsi zmagovalci, otrokom smo podelili medalje in se po napornem popoldnevu tudi okrepčali.

Veseli smo, da so si starši vzeli čas in ga preživeli v naši in otrokovi družbi, kajti vemo, da so dandanes take priložnosti redke. Zdi se nam, da preveč časa posvečamo tistim ne tako pomembnim rečem.

Naslednje leto se pa spet srečamo!

Katja Volgemut

Izlet v živalski vrt

Majsko soboto smo se z otroki iz vrtca in njihovimi starši odpravili na končni izlet v ljubljanski živalski vrt. Prijav je bilo zelo veliko, zato so nas proti Ljubljani popeljali kar trije avtobusi.

Otroci so bili polni pričakovanj, saj so se nekateri prvič peljali z avtobusom. Vožnja je potekala nemoteno. Med potjo smo se ustavili prvič v Tepanjah, kjer smo se okrepčali s sendviči in pijačo. Nato smo pot nadaljevali do Lukovice, kjer smo imeli kratek postanek za lulanje. Pot nas je nato vodila do živalskega vrta. Tam smo videli veliko zanimivih, velikih in majhnih, živali. Otroci so bili razigrani, živahni in radovedni. Živali so jim bile zanimive in nekaterim nevsakdanje, saj so jih do takrat videli morda samo na slikah. Nekateri so lahko celo pobožali.

Po ogledu živali pa so seveda komaj čakali, da so se s starši ustavili na igralih, ki so res privlačna. Starši pa so si v senci lahko malce odpočili.

Po končanem ogledu smo se zbrali pri izhodu iz živalskega vrta, od koder smo se odpravili do bližnjega travnika, kjer smo skupaj pomalicali in pokramljali. Na poti domov smo se ustavili še v Trojanah, da smo nakupili krofov, nato pa so sledili kratki postanki.

Ves dan nam je služilo lepo, sončno in toplo vreme, kar nas je še posebej veselilo. Veseli nas, da se je izleta udeležilo toliko staršev, njihovih otrok, sestric, bratcev, babic, dedkov, tet in stricev. Upamo, da nas bo toliko tudi naslednje leto.

Marjeta in Nina, vzgojiteljici

Babice in dedki v vrtcu

V zimskem času, ko je vse bolj umirjeno, povabimo v vrtec babice in dedke. Pripravimo jim presenečenje: skupaj ustvarjamo in se sprostimo ob prijetni glasbi. Tako je tudi letos prišel težko pričakovani dan.

Ker smo skupina sovic, so jim otroci zaigrali Sovico Oko. Babice in dedki so jim pomagali pri izdelavi lutke sovice. Nato so se babice in dedki posladkali s pecivom, ki so ga spekli otroci. Po posladku so vsi skupaj zaplesali ob glasbi. Otroci so uživali v družbi babic in dedkov, ti pa so uživali v živahnem klepetu med seboj, saj le redkokdaj najdejo čas za neobremenjena druženja.

Vsem skupaj je ostalo druženje v prijetnem spominu. Da ga ne bi pozabili, jih bo spominjala lutka sovica in skupne fotografije.

Špela Majcen Sok

Moja stavka

Moje ime je Špela. Stara sem osem let in obiskujem tretji razred. V šolo hodim rada, ker se veliko naučim, družim s sošolci in obiskujem krožke, ki me zanimajo. Pa tudi mojo učiteljico imam rada, ker se trudi, da nas veliko nauči.

Ves teden sem poslušala pogovor med starši in prijatelji, nekaj pa tudi po televiziji o stavki učiteljev. Kaj pa je to? Vprašam mamo, ki mi odgovori, da se učitelji ne strinjajo kar predlaga vlada. Spet nič ne razumem. Raziskujem dalje in spet pogovor z mamo o stavki. Pove, da bo vlada dala manj denarja za šole, učence, učitelje, ki se s tem ne strinjajo, zato en dan ne bo pouka.

Super zame! Prost dan! In to sredi tedna, v sredo! Moji starši so manj navdušeni, ker ne vedo kaj naj tistega dne z mano. Sta pa se šalila, da me bosta pokrila z jabolčnim zabojem, da bom mirna, ko bosta onadva v službi. Tukaj pa vskočita dedek in babica. Pade odločitev. Gremo v toplice! Pa nisem najbolj navdušena nad tem predlogom, pa kaj hočem.

V torek pred stavko mi ati pove, da v njegovi službi organizirajo varstvo za otroke zaposlenih, ker so družini prijazno podjetje. Super! Z atijem grem v službo, in to v Dom upokojencev v Ptuj. Toplice odpadejo takoj.

V sredo zjutraj moram vstati zgodaj kot ati, to je ob 5.30 uri. Sploh mi ni težko, saj grem z njim v službo. Bolj se približujeva Ptuj, bolj sem radovedna, kakšen dan me čaka.

Zbralo se nas je enajst otrok staršev zaposlenih. Prevzela nas je prijazna animatorka Jasmina. Po spoznavanju z novimi prijatelji sledi zajtrk, ki ga postreže moj ati. Potem sledi spoznavanje dela naših staršev, pa telovadba z upokojenci, pri kateri smo oboji navdušeni nad našim druženjem različnih generacij. Sledi risanje, igranje, pa malica in kosilo pa spet igranje. Če mi verjamete ali ne, moj »delovni dan« je prehitro minil in morala sem spet domov.

Škoda, da naši učitelji ne stavkajo vsak teden po en dan, kajti meni je bil ta dan super, za kar se moram zahvaliti Domu upokojencev Ptuj, naši Jasmini, ki se je res trudila z nami.

Čim več takšnih stavk! Mi, otroci, jih imamo radi.

Moja Drava

Kako čudovita si,
zopet prekrasna, sijajna,
vsa lepa in čista,
danes tako si bajna,
tako pojoča,
vedno nova, nikoli ista.
Vedno znova se k tebi vračam,
moja Drava ljubeča,
in če kdo potem veš ti,
kaj prava je sreča.
Saj toliko radosti
od tebe sem sprejela,
da včasih bi od sreče kar znorela ...
Naenkrat ni več kamenja, ne peska pod menoj.
Mar sanjam, spim?
Kot ptica dobila sem peruti,
že letim.
Kako lepo je s teboj se v eno zliti,
kako zelo lepo je danes s tabo biti.
Ti vse sprejemaš in odnašaš:
veselje, radost, bolečino,
ti vse dojemaš in prenašaš.
Spet čutim tvojo milino.
Ko mogla bi kot ti
tekoča reka biti,
nikjer obstati in vedno dalje iti.
Ko znala bi kot ti vse stvari sprejeti
in pristnejše življenje zaživeti.
Ta nauk tvoj že davno sem dojela,
le v polnosti ga nisem zaživela.
Morda pa tisti čas prišel je zdaj,
nikar ne vračaj v mislih se nazaj.

A. G.

Jacinska lipa

Tam, kjer mi je zibel tekla,
stara lipa še stoji,
uboga, zapuščena,
nihče za njo več ne skrbi.

So naši dedje jo sadili,
očetje negovali jo,
da bi poznejši se rodovi,
s spoštovanjem spomnili na njo.

Pod lipo to so radi posedeli,
sosede, znanci in sorodniki,
mnogokrat veselo peli,
ob večerih bilo je lepó.

Sestajali se tudi mladi,
od vsepovsod so „vkup“ prišli,
tako prijateljstva kovali,
pa tudi zvestobo obljubili si.

Poleti, ko je lipa zacvetela,
čebelji rod se s pašo je gostil,
smo cvetja si dišečega nabrali,
da pozimi topel čaj nam je telo krepil.

A, to so le spomini na pretekle dni,
na čase ko bilo je lepo,
pod njeno krošnjo posedati.

Odšli so časi, odšla so leta,
naših dedov tudi ni več,
nam starost se že obeta,
mladost odšla je preč.

Alojzija Lukner

(relektorirano besedilo)

Ravnanje z izrabljenimi motornimi vozili

V letošnjem letu je z mesecem aprilom pričela veljati nova uredba o ravnanju z izrabljenimi motornimi vozili (Uredba o izrabljenih vozilih, Ur. l. RS, 32/2011 s spremembami), ki naj bi na to področje vnesla več reda. Ta skrb za izrabljena motorna vozila prenaša z javne službe na uvoznike in proizvajalce same. Uvozniki in proizvajalci so koncesijo za ta namen podelili podjetju Ekomobil, d.o.o., čigar ustanovitelji so podjetje Saubermacher Slovenija, d.o.o., Karbon, d.o.o. in Avtotransporti Kastelec, s.p.

Pomembna novost, ki jo opredeljuje nova uredba, je uvedba strogih kazni za tiste, ki se vozila znebijo na nedovoljen način ali se z razgradnjo ukvarjajo nelegalno. Kazni za kršitelje znašajo od 1.000 evrov za fizične osebe, pa do 30.000 evrov za pravne osebe oz. zbiralce, ki vozila ne predajo obratu za razstavljanje. Z novo uredbo se do leta 2015 predpisuje najmanj 85-odstotna predelava vozil, po letu 2015 pa celo 95-odstotna.

V centru za razgradnjo se tako vsako vozilo na strokoven in okolju neškodljiv način najprej osuši vseh tekočin, sledi razgradnja in

Foto: arhiv Saubermacher Slovenija

Zbiralna mesta:

AMZS, d.d.	Zagrebška 25, 2000 Maribor
AVTOKOMPLET, Pintarič Igor, s.p.	Puhova ul. 50, 2000 Maribor
SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o.	Sp. Porčič 4 a, 2230 Lenart
AVTO LUNEŽNIK, Lunežnik Slavk, s.p.	Ritoznoj 4, 2310 Slovenska Bistrica
AVTOCENTER ORMOŽ, d.o.o.	Hardek 44 c, 2270 Ormož
AVTOSERVIS Franc Lasbajer, s.p.	Mariborska cesta 21, 2234 Benedikt
AVTOCENTER HORVAT, s.p.	Ulica Matije Gubca 13, 9000 Murska Sobota
AMZS, d.d.	Noršinska 2, 9000 Murska Sobota

sortiranje delov, ki jih reciklirajo, vse do gole karoserije, ki jo dajo v drobilnik za dokončno uničenje.

Saubermacher Slovenija, d.o.o., pa tako kot doslej še naprej skrbi za zbiranje izrabljenih motornih vozil na štajersko-prekmurskem področju, ki ga po novem predstavlja 8 zbiralnih mest, kjer je neuporabno ali nevozno vozilo mogoče predati.

Odsluženo vozilo lastnik brezplačno preda na enem od zbiralnih mest, kjer dobi potrdilo o razgradnji, s katerim nato na upravni enoti vozilo odjavi iz prometa. V kolikor je vozilo zapuščeno ali nevozno in ga ni možno dostaviti do najbližjega zbiralnega mesta, za odstranitev poskrbi najbližji zbiralec ali podjetje Saubermacher.

Spoštovani občani!

V četrtek, 10. maja, smo delavci in učenci šole s pomočjo staršev uspešno izpeljali tradicionalno akcijo zbiranja odpadnega papirja.

Zbrali smo 10210 kg papirja in kartona, kar pomeni 561,55 EUR denarja, s katerim bomo obogatili šolski sklad.

Za vašo dobro voljo in trud pri pripravi odpadnega papirja se vam iskreno zahvaljujemo in se priporočamo tudi v prihodnje.

Jasna Munda, ravnateljica

DOMAČI PIŠČANCI
PERUTNINSKA KLAVNICA

SEVER

Miran SEVER s.p.

Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

Vrtnine Kranjčec
GO DEN IN CI

Prodaja sveže zelenjave
Tel.: 031 399 103
Fax: 021719 12 00
e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

Servis

Munda s.p.

Servis in popravilo motornih vozil

DELOVNI ČAS:

PO - PET: 8.00—16. 00

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi

tel: 02 719 00 26
mobi: 041/ 587 - 676

e-mail:
damjan.munda@
amis.net

Servis vozil

Popravilo in vzdrževanje motornih vozil

Tovarniška diagnostika

Renault, VW, Seat, Škoda,

Audi, Citroen, Peugeot, Fiat

Profesionalni CHIP TUNING

Popravilo števcov, motornih računalnikov...

Servis
Drobne
Kmetijske
Mehanizacije

Popravilo:

- vrtnih traktorjev
- kosilnic
- motornih žag
- motornih škropilnic
- frez
- motokultivatorjev

Razrez hlodovine
Brušenje verig motornih žag

PETER NANČIČ s.p.
 GRABE 18
 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 Tel: (+386) 031-600-536

Slaščičarna Pri Rupertu

Božidar Borko s.p.

Slovenska cesta 53
 2277 Središče ob Dravi

Tel: (02) 71 90 593

E-pošta:
 rupert.bozo@siol.net

E-stran:
 www.slascicarna-rupert.si

Odprto vsak dan od 7. – 22.
 v torek od 7. – 12. ure.

FOTO LAZAR
 FOTOGRAFIRANJE
 ZA DOKUMENTE
 IN
 OSTALE
 STORITVE

Obrež 48
 tel.: 02/ 719 11 59

NOVO!

Lepota bivanja

• 3 tesnila
 • 5 komor
 • 76 mm

ventana
 www.ventana.si

- okna (PVC)
- vrata (PVC, ALU)
- rolete (PVC, ALU)
- polkna (PVC)

brezplačna številka:
 ((080 10 26))

Štamberger d.o.o., Središče ob Dravi

FRIZERSKI SALON SANDRA

MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,
 BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...

Naročila na tel. 041 / 873 - 311

SE PRIPOROČAMO !!

DELOVNI ČAS:

PONEDELJEK – PETEK: 8 – 18 h

SOBOTA: 7 – 12 h

NEDELJA in PRAZNIKI : ZAPRTO

FRIZERSKI SALON

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.

Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

SANDRA

ELEKTROSET

Trgovina na drobno,
elektroinstalacije, servis

Janežič Vekoslav s.p.

Grabe 20a
2277 Središče ob Dravi

E-mail : elektroset@volja.net
Telefon : (02) 719 13 48
Fax : (02) 719 13 48
GSM : (031) 564 002

Delovni čas:

Pon. - Pet. .... 9.00 - 16.00
Sob. .... 8.30 - 12.00

Prodajni program:

- elektromaterial, stikala
- žice, kabli
- električno ročno orodje
- svetilke, žarnice
- akustika
- bela tehnika
- mali gospodinjstvi aparati
- klimatske naprave
- kolesa
- računalniki in oprema

Program storitev:

- elektroinstalacije in meritve
- servis malih gospodinjstvi aparatov
- servis bele tehnike
- montaža klimatskih naprav
- servis in previjanje elektromotorjev
- servis računalnikov in opreme

gorenje

SAMSUNG

Panasonic

CANDY

PHILIPS

SIEMENS

ZANUSSI

BOSCH

www.frko.si

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina Denis Raušl s.p.

Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi
GSM: 031 584 958, E-pošta: denis.rausl@frko.si

- Vse za vašo pisarno -pisarniške potrebščine
- prodaja računalnikov, prenosnikov, audio-video in računalniške opreme
- ureditev žičnih in brezžičnih omrežij
- čiščenje virusov in trojanskih konjev
- reševanje izgubljenih podatkov iz diskov
- za imetnike NLB plačilnih kartic odslej možnost odplačevanja na do 12 obrokov

do 12
obrokov

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje.
Barvanje las in pramenov.
Fen-frizure in svečane pričeske.
Trajne in vodne ondulacije.
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY.

Monika Kocuvan s.p.

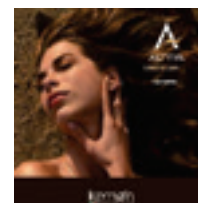
Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24

kemon

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

Novo! Linfa SOLARE

Tehnologija 4 aktivnih
substanc za zaščito in
obnovo vseh vrst las
v poletnem času.

				Avtor: Jaže Borko	OZKA POT ZA PEŠCE	UČENEC PRVEGA RAZREDA	BIVŠI ESTONSKI PREMIER (MART)	EDI BERK	SKAVT	KRAJ PRI TOLMINU	KNJIGA ZEMLJEVI- DOV	
				INTRIGA								
				NEKDANJI NEMŠKI AVTO- MOBIL								
				SLOVENSKA PEVKA ČERNE				OČESNA BOLEZEN				
				SLOVENSKA IGRALKA RINA				AMERIŠKA IGRALKA WEST				
MAJHNA KITAJSKA LADJICA Z BAMBUSOVO STREHO	SRBSKA IGRALKA DRAVIČ	SLOVENSKI REŽISER POTOČNIK				HALJA IZ RAŠEVINE						
		PESEM HVALNICA				ZELO MAJHEN ČLOVEK						
IZCEDEK IGLAVCEV					PREROŠKO ZNAMENJE				PUŠČAVSKI RIS	SLADEK JUŽNI SADEŽ		
					ITALIJAN, NAFTNA DRUŽBA							
OPERA GIUSEPPA VERDIJA				SLOVENSKA PISATEL, PEROCI				LETUVIŠČE PRI OPATJI				
				AVST. PISA- TELJICA AICHINGER								
MLADENIČ, JUNIOR								MONGOLSKI POGLAVAR				
								VODNI VRTINEC				
PETER ERŽEN		STAVČNO LOČILO							RADJ			
		POKRAJINA V VIETNAMU							SVINJSKI, SLONOV ?			
AMERIŠKA PISATEL- JICA NIN (PRSTAN)					Križanke bistrjo um.	PREBIVA- LEC ŽUPNIJE						
						VDOLBINA V SKALOVJU						
SLOVENSKI SLIKAR IN GRAFIK					LIRSKO PESNIŠTVO							
					REVOLT, UPOR							
Občina Središče ob Dravi	SLOVENSKI BALETNI PLESALEC (MOJMIR)	ANTON INGOLIČ			SPONA, OKOV			IZRASTEK NA GLAVI				
		TROPSKA RASTLINA						SORTA HRUŠKE				
BUDISTIČNI MENIH				SLOVENSKA IGRALKA (ALENKA)						Sredica		
				ARABSKI KNEZ								
SREBRO		ŠPORTNIK, KI GOJI METE								DEL OBLIKE, KI JE VEDNO BOLJ PRAZEN	DALMA- TINSKO ŽENSKO IME	
		BOGASTVO GOZDA										
MESNI IZDELEK						JAN PLESTEN- JAK			ZADNJA IN PRVA ČRKA			
						ANTON NOSAN			LADO LESKOVAR			
ŠIROKA ULICA Z NASADI							SLADKO- VODNA RIBA					
SLOVENSKA VATERPO- LISTA (JURE IN MATEJ)							NAJVIŠJE GOROVJE V EVROPI					

Rešitev križanke - geslo iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 20. avgusta 2012 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado - 50 kg sladkorja.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnela Zlatka Marčec, ISSN 1855-7511.